

בעזרת הש"ת

קונטרס

מטבע של אש

נפלאות השרשים

במנין התיבות שבתנ"ך

רשימה ארוכה של כמה מאות שרשי התיבות
אשר מספר התיבה של השורש עולה בחשבון מכוון
למנין פעמים שנזכר זה התיבה בכללו בכל התנ"ך

והוא מחזה נפלא פלאות מפליאות תמים דעים
כי עדות ה' נאמנה ותורה הוא מן השמים
בכל אות וקוץ ותג

נעשה על ידי הצעיר באלפי ישראל

אברהם מייזעלם

בעמח"ם

מטבע שטבעו חכמים ג"ח, אוצר השידוכים והנהגת הבית, דורשי
רשומות, שהכל ברא לכבודו, מטבע של אברהם, והייתם לי סגולה,
קונטרס פתגמי דאורייתא, ביטוי השגור, ועוד . .

מאנטריאל קאנאדא. יצ"ו

שנת ה' אלפים תשע"א לבה"ע לפ"ג

מטעמים	מנן הלל למנן	שורש
כספר פעמים	כספר פעמים	כמנין
איל	דללות	זכר פעמים
אנשים	זכר	זכר פעמים
אך	זכר	זכר פעמים
אוכל	זכר	זכר פעמים
אכלה	זכר	זכר פעמים
אליהו	זכר	זכר פעמים
אלעזר	זכר	זכר פעמים
אמה	זכר	זכר פעמים
אמונה	זכר	זכר פעמים
אמת	זכר	זכר פעמים
אנה	זכר	זכר פעמים
אנחה	זכר	זכר פעמים
אנוש	זכר	זכר פעמים
אפרים	זכר	זכר פעמים
אשכנז	זכר	זכר פעמים
אתה	זכר	זכר פעמים
בבל	זכר	זכר פעמים
בבל	זכר	זכר פעמים
בד	זכר	זכר פעמים
בד	זכר	זכר פעמים

מטעמים	מנן הלל למנן	שורש
כספר פעמים	כספר פעמים	כמנין
בצע	זכר	זכר פעמים
ברא	זכר	זכר פעמים
בלה	זכר	זכר פעמים
בך	זכר	זכר פעמים
גאה	זכר	זכר פעמים
גאון	זכר	זכר פעמים
גב	זכר	זכר פעמים
גבור	זכר	זכר פעמים
גבור-גבורה	זכר	זכר פעמים
גברי-זכר	זכר	זכר פעמים
גבע-גבעה	זכר	זכר פעמים
גדול	זכר	זכר פעמים
גדולות	זכר	זכר פעמים
גדי	זכר	זכר פעמים
גז	זכר	זכר פעמים
גזאל	זכר	זכר פעמים
גזג	זכר	זכר פעמים
גזי	זכר	זכר פעמים
גזים	זכר	זכר פעמים
גזלה	זכר	זכר פעמים
גזע	זכר	זכר פעמים

מטעמים	מנן הלל למנן	שורש
כספר פעמים	כספר פעמים	כמנין
אברה	זכר	זכר פעמים
אבל	זכר	זכר פעמים
אבל	זכר	זכר פעמים
אבן	זכר	זכר פעמים
אברהם	זכר	זכר פעמים
אדום	זכר	זכר פעמים
אדום	זכר	זכר פעמים
אהרן	זכר	זכר פעמים
אהרן ומושה	זכר	זכר פעמים
אוב	זכר	זכר פעמים
אודות	זכר	זכר פעמים
אולי	זכר	זכר פעמים
אוזן	זכר	זכר פעמים
אוזן	זכר	זכר פעמים
אזוב	זכר	זכר פעמים
אחד	זכר	זכר פעמים
אחד	זכר	זכר פעמים
אחד	זכר	זכר פעמים
אחיהו	זכר	זכר פעמים
אחיה	זכר	זכר פעמים
איך	זכר	זכר פעמים

מטעמים	מנן הלל למנן	שורש
כספר פעמים	כספר פעמים	כמנין
לבד	זכר	זכר פעמים
בד-לבד	זכר	זכר פעמים
בדל	זכר	זכר פעמים
בהל-בהלה	זכר	זכר פעמים
בהמה	זכר	זכר פעמים
אדם ובהמה	זכר	זכר פעמים
בז	זכר	זכר פעמים
בז	זכר	זכר פעמים
בזה	זכר	זכר פעמים
בחור	זכר	זכר פעמים
בחור	זכר	זכר פעמים
בטח	זכר	זכר פעמים
בר	זכר	זכר פעמים
בכי	זכר	זכר פעמים
בכור	זכר	זכר פעמים
בלי	זכר	זכר פעמים
בנין	זכר	זכר פעמים
בני-בניהו	זכר	זכר פעמים
בנימין	זכר	זכר פעמים
בעל	זכר	זכר פעמים

דעצילות אנן הללם לעתן ספר פעמים כמנין שורש

חגי הנהא יא פעמים חג

חד-חדד ויהכל יז פעמים חד

חודש העשן שזים ליז פעמים חודש

חודש יום אחד הקנה לז פעמים חודש

חוד דלאות כ פעמים חוד

חודה הא יז פעמים חודה

חוי הא אומות כז פעמים חוי

חול לא הללם הז פעמים חול

חומה למן חוד עכז פעמים חומה

חומות למן חוד עכז פעמים חומות

חזל יז הפסוק לפעמים חזל

חוז דלאות לז פעמים חוז

חזיון לא לנתנה לפעמים חזיון

חזק הוא התנהל לפעמים חזק

חזק למ דוד עכז פעמים חזק

חח דלאות ח פעמים חח

החטיא התנה ח פעמים חטיא

חטאת אין פעמים חטאת

חטאת-חטאת לי לפעמים חטאת

חטה חטים לי לפעמים חטה

חיה התנה ח פעמים חיה

דעצילות אנן הללם לעתן ספר פעמים כמנין שורש

חיה התנה לפעמים חיה

חיים התנה לפעמים חיים

חל התנה לפעמים חל

חיל דלאות לפעמים חיל

חך-חכה דלאות לפעמים חך

חכם התנה לפעמים חכם

חכמה לי לפעמים חכמה

חכמה דלאות לפעמים חכמה

חלב דלאות לפעמים חלב

חלב לפעמים חלב

חלה-חלי הוא לפעמים חלה

חלום דלאות לפעמים חלום

חלום לי לפעמים חלום

חלום-חלום הוא לפעמים חלום

חלק הוא לפעמים חלק

חמאה יז לפעמים חמאה

חמד הוא לפעמים חמד

חמה אין לפעמים חמה

כעס דלאות לפעמים כעס

חמש-חמשה לפעמים חמש

דעצילות אנן הללם לעתן ספר פעמים כמנין שורש

חומר הוא לפעמים חומר

חן דלאות לפעמים חן

חצאון לפעמים חצאון

ויחנן התנה לפעמים ויחנן

חמס לפעמים חמס

חנן-רחום דלאות לפעמים חנן

חנכה דלאות לפעמים חנכה

חסד התנה לפעמים חסד

חסד דלאות לפעמים חסד

חם לפעמים חם

חסיד דלאות לפעמים חסיד

חפץ הוא לפעמים חפץ

חפץ לפעמים חפץ

חצי הוא לפעמים חצי

חצר הוא לפעמים חצר

חוק הוא לפעמים חוק

חוקה-חוק הוא לפעמים חוקה

חרב התנה לפעמים חרב

חריפה לפעמים חריפה

סבח לפעמים סבח

דעצילות אנן הללם לעתן ספר פעמים כמנין שורש

טבח הוא לפעמים טבח

טוב הוא לפעמים טוב

דבר טוב הוא לפעמים דבר טוב

דשוב התנה לפעמים דשוב

טוביה הוא לפעמים טוביה

ייטב התנה לפעמים ייטב

טובים התנה לפעמים טובים

טובה לפעמים טובה

טוב לפעמים טוב

טוב לפעמים טוב

סעם דלאות לפעמים סעם

טמא התנה לפעמים טמא

טרף-טרפה הוא לפעמים טרף

יבש הוא לפעמים יבש

ידיכם-ידיכם-ידיכם הוא לפעמים ידיכם

יד-יד-יד הוא לפעמים יד

יד הוא לפעמים יד

ידד הוא לפעמים ידד

ידד הוא לפעמים ידד

ידד הוא לפעמים ידד

ידד הוא לפעמים ידד

דעזעלעך מנן הללם לכתנן כב
 שורש מספר פעמים כמנין
 פריעה דלאלת זכב פזמים רעה
 פריעה התקדקל למולח זמנה נפד פקד
 פר ה הוצא מלול רב פזמים פר
 פתח פוזל דלאלת זמנ פזמים עולם
 פתח שם דבר דעל שפלי זמנ פזמים עולם
 פתח דלאלת הוצא ומתקדקל תב פזמים פת
 צאן דלאלת רענ פזמים וזנ עזר
 צבא דלאלת דתנ תב פזמים צבאות וזנ
 צבא דלאלת פתח צב פזמים צבא
 צבאות התקדקל דעל שפלי פזמים איש
 צדיק דלאלת רב פזמים צדיק
 - צד פזמים דלאלת יב פזמים לא למול
 צדק דלאלת הוצא מלול תריג פזמים
 צדק-צדק-דקדק-דקדק דלאלת צדק פזמים צדק
 צוד- התקדקל לא למול צב פזמים בפ צו
 מצות לא למול תב-צוד דלאלת תב פזמים מצות
 ציון דלאלת זנ פזמים ציון
 צל-צלם-צלע-דקדקל זכ פזמים צל
 צפון דלאלת זנ פזמים צפון וזנ
 צרה- דלאלת זכ פזמים חסד
 צר- ה הוצא מלול זכ רב פזמים צר

דעזעלעך מנן הללם לכתנן כז
 שורש מספר פעמים כמנין
 קבץ דלאלת זכ פזמים וזנ קהל
 קבר דלאלת רב פזמים זכ אדמה
 קבר דלאלת וזנ רב פזמים אדמה
 קדם כל הללם וזנ זמנ פזמים קדמה
 קדש דלאלת תנח פזמים בפ קדש
 קהל דלאלת זכ פזמים קהל
 קו-קוד-תקוד-דקדקל זנ פזמים קו
 קול התקדקל לא למול (חילוק) זכ פזמים קול וזנ
 קול דלאלת זכ פזמים תנח פזמים תפלה
 קל-קלל וזנ וזנ זכ פזמים קל
 קנא-קנאה למול וזנ פזמים קנא
 קנה ה הוצא מלול זמנ פזמים וזנ קן
 קץ- ה הוצא מלול זכ פזמים קץ
 קרא- זכ פזמים אמר וזנ למול וזנ דיבור
 קרב- דלאלת זכ פזמים קרב
 קרב- דלאלת זכ פזמים ברכה
 קרן- זכ פזמים וזנ ברכה
 קרא- התקדקל לא למול זכ פזמים צין
 קאה- ה הוצא מלול זכ פזמים וזנ ראיה
 וזלאלת זכ פזמים זכ עין
 ראש דלאלת זכ פזמים בני יעראל

דעזעלעך מנן הללם לכתנן כח
 שורש מספר פעמים כמנין
 ראש זכ פזמים וזנ פזמים פה
 ראשו התקדקל זכ פזמים פה
 ראשי התקדקל זכ פזמים וזנ ח
 רבים התקדקל זכ פזמים רב
 רב הוצא מלול זכ פזמים תריג פזמים
 רבה-הרבה-דורבה-דקדקל זכ פזמים ברכה
 רוב-רוב-רובה-רובא-זכ פזמים רב וזנ
 רגל זכ פזמים וזנ רגל פזמים רגל
 רגץ דלאלת זכ פזמים לב
 רדף פוזל דלאלת זמנ פזמים לוחץ
 רזה (לחץ) דלאלת ח פזמים ח
 רוח התקדקל לא למול רב פזמים רוח
 רוחה' קודם כח פזמים כח
 רוח אלקים קודם זכ פזמים טוב
 רוח דלאלת ה הוצא מלול זכ פזמים עמים
 רם כל הללם וזנ זכ פזמים מקום
 רם-מרום-דקדקל זכ פזמים רם
 תרומה דלאלת זכ פזמים מרץ
 רחב ה הוצא מלול חיל וזנ זכ פזמים רחב
 רחוק דלאלת זכ פזמים פה
 רחם שם דבר זכ פזמים חסד
 חסד דלאלת רחם פזמים רחם

דעזעלעך מנן הללם לכתנן כח
 שורש מספר פעמים כמנין
 רחץ פוזל וזנ זכ פזמים חסד
 רך דלאלת טוב פזמים טוב
 רכב כול כל הללם זכ פזמים רכב
 רם שם דבר כח פזמים כח
 רע-רעה-התקדקל לא למול רב פזמים ער
 רפא פוזל דלאלת סח פזמים חיים
 רצון-רצה-למול וזנ זכ פזמים רצון וזנ
 רצון התקדקל לא למול זכ פזמים ח
 רשע-רשע-דקדקל זכ פזמים רשע
 רשע-רשעה-דקדקל זכ פזמים דם
 שאול (זכ פזמים וזנ) זכ פזמים שאול
 שבט- זכ פזמים דקדקל זכ פזמים וזנ
 שבע-שבעי-שבעים-שבעתם-זכ פזמים שבע
 שבעה דלאלת זכ פזמים ברכה
 שבת- התקדקל לא למול זכ פזמים וזנ חק פזמים
 שבת דלאלת זכ פזמים זכ דאחז
 יום השבת- כח פזמים שם הוי
 שבת שם דבר וזנ זכ פזמים חסד
 שדה (מחצה) חיל וזנ זכ פזמים שדה וזנ
 שוא- התקדקל לא למול זכ פזמים הבל
 שומר-שומר-שומר-זכ פזמים שומר

מנחם המלך לכתוב

שורש מספר פעמים כמנין
שופר התיקו, לא, למול כו' קצמים עם הוי'
שופר דלאות זק' קצמים חסד
שחה (הלחמה וכו') זק' קצמים עקב
שחה - שחח מסתכל נזהר קצמים קצה
שחט - קוץ, דלאות כו' קצמים אלקים
שיבה דלאות כח קצמים כח
שכל דלאות זק' קצמים עכ"ל
שכל - משיכיל, מסתכל נזהר קצמים ה' אלקים
משיכיל התיקו, לא, למול כו' קצמים עם הוי'
שכם כל היוצא מלפניו נזהר קצמים ויחב יוסף
שכר דלאות זק' קצמים חסד
שלום דלאות קוץ, לא, למול קצמים, לעולם שלום
שלום התיקו, לא, למול נחמ קצמים קמח
שלו - שלחן מסתכל, נזהר קצמים ברכה
שלו כל היוצא מלפניו, כו' קצמים ויחב יוסף
שלוש - שלשה - שלשים - שלשים - שלשים - שלשים
שם - שם - התיקו, לא, למול (מחית קוץ) חסד ב' עם
שמים התיקו, נחמ קצמים דשמים
שמוע דלאות (חול הלשון וכו') א' יח' למול קצמים א' יח'
שמש - דלאות נזהר קצמים ה' אחד קהל
שנאה דלאות, כולל קוץ שנאה יח' קצמים אהבה

מנין העשרים בתנ"ך

שורש מספר פעמים כמנין
שנה דלאות תמן קצמים שנה תמימה
שנה זק' שנה דלוק, זק' שנתים, דמילא זק' חסד
שנה דלאות, דתורה, למול קצמים יח' לשל
שער - אל אדום, התיקו, לא, נח קצמים אדום
שער דלאות שנה - שוער זק', וסמ' תיכנ' בית
שפה - פה - לשון, דלאות דמ' תלזה קצמים לפנה אמת
שקה כל שמוע שלמה קה קצמים פה
שקל - משיקל מסתכל זק' קצמים כסף
שקר - אמת, מסתכל נחמ קצמים רמח
שך - כל היוצא מלפניו נזהר קצמים שך
שש - ששה - ששי - ששים, ש' קצמים דמ' ש'
ששים דלאות נח קצמים יח' ששים
יפה - תואר, מסתכל בן ענף, נח קצמים חן
תבל - התיקו, לא, למול זק' קצמים לב
תוך - כל היוצא מלפניו תכו קצמים תוך
תועבה דלאות נזהר קצמים מידום
תורה התיקו, נחמ קצמים זק' קצמים תורה
תורה - מצות - חוקים, כולל קצמים תריג קצמים
תמים דלאות נח קצמים מסהוי אדום
תקע דלאות, כל היוצא מלפניו קה קצמים פה
תשיע - תעעה, סובב זק', ויח' תלש ותלש, זק' יפה

דעם הארט
און הארט לערנע
 חספר פעמים כמנין
 שורש
 דבר רבאל, כהל, תרנח פמא, וואכרה אזמעה
 וידבר גמ פמא, לאמר (כדור הארץ) לנג' סה אמח
 דגה א הלול קלסן מיה, למפמא דג
 בלי די וקלי, חקדי, עכס, סג יז פמא דו
 הגה (אנ פמא, עתה), התה, לל, ס' פמא הגה
 זבח (זמרה) למ דגה, דלאל ס' פמא זבח
 זקב התה, קלס, יז פמא כמנין
 כסף זקב החז יז פמא זקב
 כסף א הלול יז פמא כמנין
 קזב התה, קלס ס' פמא קזב
 זכר נקבה, אהלאל חז (עכס) יז פמא כסף
 זכר כול א הלול, סג, זא פמא מאהאמח
 זכר זקן, רנץ פמא זכר
 זכר יתן, לכת פמא זכר
 זרוע זלאל יז פמא יז
 חבר זלאל כט פמא יד יד יד
 זכר (אזל דמא) זלאל נז פמא בן
 חזק זלאל נז פמא, נעניז התה, קלס, יז פמא
 חי למ דגה, לול, למאל, קלס, יז פמא חי
 חי (קלס, לול, רוח חיים) זלאל סח פמא חיים
 חי-חיים זלאל, עכס רכח פמא ברכה חז

דעם הארט
און הארט לערנע
 חספר פעמים כמנין
 שורש
 חלב (קלס, מן, בחי) נז פמא הבהמה
 חולה התה זח פמא חל
 מחנה זלאל יז פמא מחנה
 חרון א הלול, סג, כס, וז, נז פמא כס
 חרה פול, א הלול יז פמא לב
 טהור התה סח פמא חיים
 טוב (קלס, מן, מן) לול, למאל, יז פמא טוב
 טובה התה, עכס, כא פמא טובה
 טמא-טומא, למ דגה, דלאל, ס' פמא פה
 יד זלאל, א הלול סס פמא ימות קלס
 יד התה, קלס, לול, למאל, יז פמא יד
 יד התה, דפת, לול יז פמא יד
 ידיהם התה יז פמא יד
 ביד משה החז ס' פמא יד חז
 ביד התה, יז פמא לב
 ימי התה, עכס ס' פמא יכו
 יום זלאל, א הלול תרנץ פמא עזרת
 יוסף קן יתק זקל דתרה עקב
 יין זלאל כו פמא למ הוי
 יכול זלאל סה פמא, חז, יכול
 ילד פול, א הלול יז פמא בפנים, צדון

דעם הארט
און הארט לערנע
 חספר פעמים כמנין
 שורש
 ילד למ דגה, זח, מן, נז פמא בן
 לידה א הלול, זלאל, קלס פמא פול וחי
 ים-הים התה, סג, נז פמא ים
 ימין זלאל כח פמא כח
 הימנית התה חי פמא חי
 יסף (כוסקה) זלאל נז פמא חן
 יעקב א הלול, למאל, קלס פמא יעקב
 אברהם יצחק, יעקב, החז יז פמא טוב
 יעקב כמנין, זח, ילאל יז פמא יז
 יצא א הלול, סג, יא, למאל פמא משה
 מצבה התה חי פמא חי
 יראד זלאל, יא, יא, מן, פמא מן
 ירושה א הלול, דמאל, נז פמא נחלה
 ישראל התה, לול, למאל, תחא פמא ישראל
 וזר דג אהל, יא, יא, יא, יא, יא
 בני ישראל, גז, דג, יא, יא, יא, יא, יא
 יששכר זלאל יח פמא חי
 יהודה זלאל מן פמא מן
 כבד (כחזק) אהל ס' פמא הוד
 כבש זלאל סח פמא בפס
 כבש עכס, וק, כהל, לול, למאל, יתן, חז, דם

דעם הארט
און הארט לערנע
 חספר פעמים כמנין
 שורש
 כהונה כול א מן, מן, פמא כהניתו
 כהנים התה, עכס, כו פמא למ הוי
 זכון זלאל יז פמא טוב
 בכל-מכל-כל, התה, סג, נז פמא קהל
 כלה (אמ, מן, מן) זלאל נז פמא כלה
 כלי זלאל זא פמא, חז, כלי
 כליות זלאל יז פמא טוב
 כן זלאל נז פמא עכס
 כסה זלאל ד' פמא עין
 כסף ודגה חז יז פמא זקב
 כפורת זלאל כו פמא למ הוי
 כופר (כפה) כול לז, מן, נז פמא סליחה
 כרת (כרת, דמאל) זלאל כח פמא כח
 כרת (נכח, נז) זלאל כח פמא כח
 לב התה, לול, למאל, יז פמא לב
 לב זלאל, גז, מן, סח פמא חיים
 לאה זלאל, גז, למאל, חז, פמא לאה
 לזי קן יתק, למאל, יז פמא טוב
 לדים (דג, שג) ס' פמא לדים
 לחם התה, עכס, למאל, יז פמא בשחן
 לחם התה, לול, למאל, יז פמא אכל

מספר וכונין כמספר התיקה כן האמן במספר

דעתה

יג) ויאמר, תראה פסוקי תורה לנאמר דין
ויאמר, כמספר תורה, וזהו 60 פסוקי טעם
כך ואמר, וספן א' (האלתכל'ל) זך ואמר.

טו) כה אמר ה', אמת פסמי דתן
כו) ס אלף גיר ב' לשון כה, ותיבת כה אמר ה',
נכר תוף פסמי דתן, כמספר זף לשון.

טז) אמרת ויציב, רמח פסמי דתן.
רמח דלף אל רמח ארזי על אדן, והפסוק החתומה.
כו) כל פסמי אמת, כמספר נפון, זכא פ' זכ.

יז) אנכי, פא פסמי דתורה - צד אנכי.
לדגלית בדורות האנני, כו) פא אנכי, לא לשון.
וספן הט זא פסמי דתורה, לט פסמי דתן,
ורמח, הנך אנכי, וצאתי אלפן (הגדוד נגד)

דעתה

יח) אברהם, נכר דתן זכא פסמי.
והם כמספר יחידיו - כו) פא זכא, ונפון זכא
א שרה, נכר זח פסמי דתורה.
והם כמספר הוויים שפואת ליה, נפון זכא.
א אברהם - ליה - ליה, נכרו דתורה וספן הט
כ' פסמי כמספר יצחק, כו) פא זכא, ונפון זכא.

יט) אנשים, נכר דתן זכא פסמי.
כמספר זכא, והוא, ונפון זכא, ונפון זכא
(לשא א' יא) - זכא, אל אתר דהוויים, ונפון
כו) פא זכא, ונפון זכא, ונפון זכא.

כ) מסתר - הדבורה, נכרו זח פסמי דמאן
כמספר מזל, כו) פא זכא, ונפון זכא.

כא) אפרים, זכא פסמי דתן, כמספר הלן
שפן אפרים, ונפון זכא, ונפון זכא.
והוא, כמספר זכא, ונפון זכא.

דעתה

כב) אלהים (הנני), נכר סח פסמי דתן.
כמספר הנני, כו) פא, ונפון זכא, ונפון זכא
א הנני, נכר זכא פסמי דתן, כמספר אלה
הנני, כו) פא, ונפון זכא, ונפון זכא.
א אלה הנני, נכר זכא פסמי דתן, כמספר אלה
א אלה הנני, נכר זכא פסמי דתן, כמספר אלה.

כג) אלהים (הנני), נכר רמח פסמי דתן.
כמספר רמח אלהים, והוא, ונפון זכא, ונפון זכא.
כו) פא, ונפון זכא, ונפון זכא.

כד) אלהים (הנני), נכר רמח פסמי דתן.
כמספר רמח אלהים, והוא, ונפון זכא, ונפון זכא.
כו) פא, ונפון זכא, ונפון זכא.

כה) אלהים (הנני), נכר רמח פסמי דתן.
כמספר רמח אלהים, והוא, ונפון זכא, ונפון זכא.
כו) פא, ונפון זכא, ונפון זכא.

דעתה

כו) אלהים (הנני), נכר רמח פסמי דתן.
כמספר רמח אלהים, והוא, ונפון זכא, ונפון זכא.
כו) פא, ונפון זכא, ונפון זכא.

כז) אלהים (הנני), נכר רמח פסמי דתן.
כמספר רמח אלהים, והוא, ונפון זכא, ונפון זכא.
כו) פא, ונפון זכא, ונפון זכא.

כח) אלהים (הנני), נכר רמח פסמי דתן.
כמספר רמח אלהים, והוא, ונפון זכא, ונפון זכא.
כו) פא, ונפון זכא, ונפון זכא.

כט) אלהים (הנני), נכר רמח פסמי דתן.
כמספר רמח אלהים, והוא, ונפון זכא, ונפון זכא.
כו) פא, ונפון זכא, ונפון זכא.

ל) אלהים (הנני), נכר רמח פסמי דתן.
כמספר רמח אלהים, והוא, ונפון זכא, ונפון זכא.
כו) פא, ונפון זכא, ונפון זכא.

מספר וחנין כמספר התיקה כהמאן דמאן

קד

דעמאלט

כ(ז) אדני-יעראל, בתנן נצטר לומר אלה לומר
ישראל, כי ארצות תנן פסחים אף, וז' ארצות תנן
פסחים ילרא - ותרות אף לראו הכד זא נצטר
דמורה, ודנן נצטר אחד על פסחים.
ודלעית הכוזב הוא במספר הלכות ד' ארצות תנן
שבו פסחים דן ילרא דאף לראו, ואחר
לכד שן חוזק ליהולע עלה דלגטיס.

כ(ז) אבות-שקד, בתנן נצטר לומר אמת לומר
לשקד, ז' פסחים אמת, ז' פסחים לשקד.
כאלו התיקה עכילא שפנא -
הראו! טוד דריקו, הוא דמספר ז', פסחים ו'
הוא ז', ד' פ' הוא ז', טוד ריבוי האור כי טוד,
זהנ' ד' פ' ז', זה אמת ז' - ד' פ' תנוה, ד' פ' ז'.
ודלעית אמת שקד, ריבוי פסחים דתנן - ד' פ' ז'.
כ(ז) אדני דלמולא, טאחריו, למח פסחים דתנן
כמאן אדנינו, ראו! וחדל את אף ד' פ' ז'.
טאחריו הלוי וחדל ראו!

דעמאלט

כ(ז) אדני שדעם פסחים דתנן, כמאן
הפסחים דמאן, דאדני ד' פ' ז' אדני דתנן.
ראו! דמאן ד' פ' ז' אדני פ' ז' אדני ד' פ' ז' אדני
נאחרו ד' פ' ז' אדני פ' ז' אדני פ' ז' אדני.

כ(ז) אדני, תנן פסחים דתנן, כמאן אף לראו
כאלו ד' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני פ' ז' אדני.

כ(ז) אדני, אף תנן פסחים דתנן, כמאן
את הלוי ואת האדני, כאלו פ' ז' אדני ד' פ' ז' אדני
את הלוי ואת האדני, פ' ז' אדני פ' ז' אדני פ' ז' אדני.

כ(ז) אדני, תנן פסחים דתנן, כמאן
ד' פ' ז' אדני, כאלו פ' ז' אדני, ד' פ' ז' אדני.
עצרת ד' פ' ז' אדני

דעמאלט

כ(ז) בינה, ר' פ' פסחים דתנן, כמאן יצחק.
ראו! אף ד' פ' ז' אדני (ד' פ' ז' אדני).
וכמאן חכם חכמה ד' פ' ז' אדני, כאלו ד' פ' ז' אדני
ויל צד ז' פ' פסחים דתנן, וז' פ' ז' אדני (ד' פ' ז' אדני).
ס' פ' ז' פסחים דתנן, כמאן אדני ד' פ' ז' אדני.
ד' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני.

כ(ז) חכמה-בינה-דעת, נצטר בתנן תנן פסחים,
כמאן חכמה ד' פ' ז' אדני, כאלו ד' פ' ז' אדני.
כאלו ש' פ' פסחים חכמה ד' פ' ז' אדני, ד' פ' ז' אדני.
פסחים ד' פ' ז' אדני, ד' פ' ז' אדני.

כ(ז) בינה, נצטר פ' פסחים דתנן, כמאן ד' פ' ז' אדני
ראו! אף פ' פסחים דתנן, כמאן ד' פ' ז' אדני.
כאלו ד' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני.
וכד ד' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני.

דעמאלט

כ(ז) בכור, נצטר פסחים דתנן, כמאן יצחק.
ראו! יצחק הוא ד' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני.
כאלו ד' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני.
ויל צד ז' פ' פסחים דתנן, וז' פ' ז' אדני (ד' פ' ז' אדני).
ר' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני.

כ(ז) גד (ד' פ' ז' אדני), נצטר פסחים דתנן,
כמאן פ' ז' אדני, כאלו פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני.
* גד, נצטר פסחים דתנן, כמאן פ' ז' אדני.
ודתנן ז' פ' פסחים, כאלו פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני.
ראו! ד' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני.
כאלו ד' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני.
ד' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני.

כ(ז) גוי, נצטר פסחים דתנן, כמאן ד' פ' ז' אדני.
ראו! ד' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני, וז' פ' ז' אדני.

חספר ומנין כחספר התיבה כן האמן דמקרא

קה

דמחלוק

אין גוי, תנח פסאמי דתנן, כוואל טא חלוק.
כאמן ישראל גוי אחד דארט.

זו גניבה גזילה

זניח, סא פסאמי דתנן כאמן זניח, כוואל הכא
זניח, מא פסאמי דתנן כאמן זניח, כוואל הכא

זא גס-גס, אין פסוקים דתנן, לכתוב דכן
תורת דא קפוא ומלוא, כאמן גס,
ומתוכן יא של פסוקים למיתת דא מלוא דפסק.

זא גבול, צא פסאמי דתנן, כאמן חלמות.
כוואל טא חלומים, יא פסאמי שם דבר, זא פסאמי
כאמן. אגידה אב-ט יאז עא.

זא גרע, יא פסאמי דתנן, כאמן גרע.

דמחלוק

כוואל טא חלומים הוצא מלוא דא, זא למות דלוא.
זאזא, דכואל יא פסאמי דתנן כאמן זא
דאזא, וזא אא מלוא דלוא, כי אאזא דא כחית
דאזא דבר, מאז נאבא של עין דאזא, מלוא דא.

אז דבר (שם דבר), מאז פסאמי דתנן,
כאמן דבר דא, כוואל טא חלומים דבר, וכן-
אזא יא פסאמי דתנן בראשית בראשית חלקים
אז דבר דא, מאז פסאמי דתנן, כאמן דבר דא,
כוואל טא חלומים דבר, מאז דאזא.
דבר, של דבר, קא שלפנס אדאן נעמו דבר דא.

אז דבר (דכואל), תנח פסאמי דתנן,
כאמן דבר דא, כוואל טא חלומים, של דבר, וכן.

אז דבר (דבר דא), מאז פסאמי דתנן,
דאזא, וזא דבר, דאזא, כוואל טא חלומים, וזא דבר.

דמחלוק

אז דבר, מאז פסאמי דתנן, כוואל טא חלומים.
של דבר, דבר, חלומים דבר, שם טא חלומים דבר,
שלפנס יא פסאמי.
כאמן דבר דא, מאז פסאמי דתנן, כאמן דבר דא,
אז דבר דא, מאז פסאמי דתנן, כאמן דבר דא,
כוואל טא חלומים דבר, מאז דאזא.
דבר, שלפנס דבר, מאז דאזא, דבר, שלפנס.

אז דבר, כוואל פסאמי דתנן, כאמן של דבר,
דבר, וזא דבר, דאזא, מאז טא חלומים, כאמן דבר.

אז דבר, זא פסאמי דתנן, כאמן דבר דא,
כוואל פסאמי דתנן, כאמן דבר דא,
כוואל טא חלומים, דבר, דאזא, מאז דבר.

אז דבר, כוואל פסאמי דתנן, כאמן של דבר,
דבר, כדא את דא חלומים, כוואל טא חלומים.

דמחלוק

אז דבר (דבר דא), מאז פסאמי דתנן,
כאמן דבר דא, מאז פסאמי דתנן, כאמן דבר דא,
כוואל טא חלומים דבר.
אז דבר, מאז פסאמי דתנן, כאמן דבר דא,
אז דבר, מאז פסאמי דתנן, כאמן דבר דא,
אז דבר, מאז פסאמי דתנן, כאמן דבר דא,
אז דבר, מאז פסאמי דתנן, כאמן דבר דא.

אז דבר, מאז פסאמי דתנן, כאמן דבר דא,
הלוא שלפנס דבר, כוואל דבר, דאזא, מאז דבר,
דבר, שלפנס דבר, דאזא, מאז דבר, דאזא,
כוואל פסאמי דתנן, כאמן דבר דא.

אז דבר, מאז פסאמי דתנן, כאמן דבר דא,
כאמן שלפנס דבר, כוואל טא חלומים,
שלפנס דבר, מאז דבר, דאזא, מאז דבר,
דבר, שלפנס דבר, מאז דבר, דאזא, מאז דבר.

757 קצ"ב

(א) ויהי. תשט פ' א"ח דתנן.
כחן צערן עמחה. אן וביה אלא למה.
כחן כחן ביה, וביה, לביה.
ודתורה מאה ואחד פ' א"ח.

(ז) הַכִּי, וְהָאֵלֶּיךָ, שְׂמֹחַ מְדַבֵּר
כְּנֻט אֲשֶׁר, אֵלֶיךָ בְּעֵת הַזֶּה.

(ג) המן, נָה פָּעַח מִמָּלִיכָה, כִּמְנֵן אֲמִיחָה, נְוִוָּה
 הִמְנֵן - מִרְדֵּי, זֶה פָּעַח מִמָּלִיכָה, כִּמְנֵן הָאֲלֵקִים,
 הִמְנֵן - מִרְדֵּי - אֲסִיחָה, זֶה פָּעַח מִמָּלִיכָה, כִּמְנֵן
 הָאֲלֵקִים ה' אֲחִיד, זֶה הוּא אֲסִיחָה הַקִּיּוֹן מִמָּלִיכָה.
 וְכֵן הוּא אֲסִיחָה הַקִּיּוֹן מִמָּלִיכָה.

ה'א לקינו ה' אחד וכן הוא מספר הפסוקים דמזלזל.
וכן הוא מספר התורות דמזלזל.

2. 1. 1987

(ט) צַבָּח, סֵם פֿאַר דתן כּאָפּן צַבָּחִים
 כּוֹל כּוֹל תּוֹרַת זָרָה דִּל גִּלּוּל
 * צַבָּח, סֵם פֿאַר דתוֹר, כּאָפּן צַבָּחִים
 כּוֹל תּוֹרַת שֶׁלֹּם זָרָה זָרָה.
 * צַבָּחִים, יֵם פֿאַר דתן, כּאָפּן צַבָּח
 כּוֹל כּוֹל תּוֹרַת זָרָחִים עִם שֶׁלֹּם תּוֹרַת.

(ס) זוֹנָה, סִיף פֶּשַׁעִים דַּתְנָן, כַּמֶּנּוּן זִנְיָה, גֵּם,
רַמָּז! לְסוֹת הַרוּחַ מִקְדָּלוֹה, זְנוּת (לֹא-סוֹסֶה),
לְכֹן לֹס הָה, כֹּחַל כֹּן לֵם דָּהָר, זְנוּת, זְנוּת, תְּזִנוּת.

סא) תחב, (דפואות) ג'ו" פאמא יתגן כמען קול
" תחב, (טיר וואנדיג) ג'ו" פאמא יתגן כמען ג'ו"ו
והתפלאים מאד ואחד פאמא, ואן מלחור יתגן דקאמא.

(ס"ז) תרגום, (תרגום ותיקנים) גמרא פ"א מ"א, כ"א, י"ב

၂.၆၅၃

י"ד ה' כ"ח עמ"ס דתנ"ך, ב"ד, ע"ד עמ"ס דתנ"ך.
דקדוקות למה י"ד - ע"ד עמ"ס דתנ"ך.

പി.ജി.എസ്

(3) יעקב, למה פגמים נתן, כמעט משה
 ימ, כידוד דסד, חן יעקב ואלה זאנ נרבו.
 כולל כל האוכל עבר, וזוהי ה' יעקב דואל ^{סוף} ^{כמעט} ^{משה}
 * יעקב עבד פגמים לתיא, כמעט יעקב
 כולל כל העבד עבר, וזוהי ^{סוף} ^{כמעט} ^{משה} לתיא.
 וזוהי יעקב עבד פגמים לתיא.
עבד פגמים לתיא לתיא לתיא לתיא
 הנה, - לתיא יעקב, עבד פגמים לתיא
 יעקב יעבד את פגמים לתיא - חסא את אבד

קט

חספר ומונין
כמקרי התורה כן המנין המעריא

דעמלית

זכר יצא לקראת... זכר פסחים דתנן
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

זכר ירושלים תנן פסחים דתנן כמנן ירושלים
כחא סא הויל קמקום טנפתא אעצמה
אצור יל נג פסחים יבוצה וירושלים
אכר ילרא וירושלים וקטלם חסדיוז חולא מעמא
ואין תנית ירושלים דתורה

זכר ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע
ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

זכר ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע
ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

דעמלית

זכר ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

זכר ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

זכר ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

זכר ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

זכר ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

זכר ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

דעמלית

זכר ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

זכר ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

זכר ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

זכר ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

דעמלית

זכר ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

זכר ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

זכר ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

זכר ירושלים דתורה כמנן ירושלים
כמנן לכ והיחזק! הנה יוצא לקראתך והקול נשמע

**מספר ומנין
כמספר התורה כהמספר דמקרא**

ק

דעמלה

ג) הכנעה, ז' פסמים דתנן, כמנן לב
רמז. ויכנע דמא ז' דף, כולל פ' נפצ, פויא

ג) כספ, (דנאות) ז' פסמים דתנן
כמנן פקח, רמז אדמ צרוף טסה דעת.

ג) כסף, ז' פסמים דתנן, כמנן פקח
כולל פ' כסף, דף. למשל וף, ג' לוריא אחריו.

ג) לב, ז' פסמים דתורה, כמנן לב
כולל פ' אדמ, דף, למשל וצנא ז' דף.

ג) לב, ס' פסמים דתנן, כמנן חכם
רמז, ז' חכם למנן.

כולל פ' ז' דפרי, המוקל אלא אחריו

ג) לב (פ' דנאות) ס' פסמים דתורה, כמנן חכם
חיים, ובהו יתן א' ז' ונלא ז' דף א' פ' דף

דעמלה

ג) מחיה וכלכלה, ז' פסמים דתנן וזקיה
רמז, כי הוא א' ז' ויפ' פ' חסד א' פ' חסד.

ג) לבב (דנאות) ז' פסמים דתנן
כמנן לב טהור, דמא א' ז' דף.

כולל פ' דמא א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.
דמא א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

ג) לבב, ס' פסמים דתנן, כמנן לבב
כולל התורה א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

רמז, כי דמא פ' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

ג) לבב, ס' פסמים דתנן, כמנן לבב
כולל פ' דמא א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

רמז, כי דמא פ' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

ג) לבב, ס' פסמים דתנן, כמנן לבב
כולל פ' דמא א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

דעמלה

ג) לבב, (דנאות) ז' פסמים דתנן
רמז, דמא א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

ג) לבב, (דנאות) ז' פסמים דתנן, כמנן לבב
רמז, כי דמא פ' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

כולל פ' דמא א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

ג) לבב, (דנאות) ז' פסמים דתנן, כמנן לבב
רמז, כי דמא פ' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

כולל פ' דמא א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

ג) לבב, (דנאות) ז' פסמים דתנן, כמנן לבב
רמז, כי דמא פ' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

כולל פ' דמא א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

ג) לבב, (דנאות) ז' פסמים דתנן, כמנן לבב
רמז, כי דמא פ' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

כולל פ' דמא א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

ג) לבב, (דנאות) ז' פסמים דתנן, כמנן לבב
רמז, כי דמא פ' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

כולל פ' דמא א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

דעמלה

ג) לבב, (דנאות) ז' פסמים דתנן
רמז, כי דמא פ' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

כולל פ' דמא א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

ג) לבב, (דנאות) ז' פסמים דתנן, כמנן לבב
רמז, כי דמא פ' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

כולל פ' דמא א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

ג) לבב, (דנאות) ז' פסמים דתנן, כמנן לבב
רמז, כי דמא פ' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

כולל פ' דמא א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

ג) לבב, (דנאות) ז' פסמים דתנן, כמנן לבב
רמז, כי דמא פ' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

כולל פ' דמא א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

ג) לבב, (דנאות) ז' פסמים דתנן, כמנן לבב
רמז, כי דמא פ' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

כולל פ' דמא א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

ג) לבב, (דנאות) ז' פסמים דתנן, כמנן לבב
רמז, כי דמא פ' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

כולל פ' דמא א' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

ג) לבב, (דנאות) ז' פסמים דתנן, כמנן לבב
רמז, כי דמא פ' ז' דף, למשל וף, ג' לוריא אחריו.

חספר ומנין כחספרי התורה כהמנין

ק"א

דמחלג

זכר (כז) מגילת, כל פסחים דתן, ולא נעבר דתורה.
ראש, כנזר כל אמתות התורה.
דקרי שלום ואמת, כאמת, של תורה.
וצד אף, דתפלים (מ"ח) נאמר, אל אמת, תב
דאמר דמזלות ספר כתר, על, פיל, דתורת מלך.
ולא לא שמתחילת ספר תפלים, לה הפסוק ווא
דמסר תרין, אמת, לתורה מצות, לתורה.

זכר (כח) מג, (רשון זריאה אחרתאמת),
לכ פסחים דתן, ודמחלג רח' פסחים.
מח' נראי במחלג בלח, מח' טודו אהלין, עק.
דמחלג, כי התביעה, במחלג דקדושה אמת.
נתנה דקדושה דמחלג דמחלג כחל דקדושה בלח.
ועוד דמחלג דמחלג דמחלג, מח' טודו אהלין
דמחלג, מחלגות, דמחלג, כמחלג.

דמחלג

זכר (כז) מגילת (כחלג) ב' פסחים דתורה.
וב' פסחים דתן, כחלג כל חלג עכ"ל.

זכר (כח) מגילת, טוב פסחים דתפלים דתורה.
מחלג דדוד, כח פסחים דתפלים
ואת אלון מצחור רח' דתפלים

זכר (כח) מגילת (כחלג) ג' פסחים דתן.
כמחלג נגידה, כחלג כל שורש שלח, מחלג וזלון

זכר (כח) מגילת (כחלג) ג' פסחים דתורה.
כמחלג מטה אלקים, כחלג כל חלג
מטה (מחלג), מחלג פסחים דתן.
מחלג, מחלג כל חלג וואמר מחלג,
ול עוד כל פסחים דתן, מחלג, מחלג, מחלג
למחלג (מחלג), נג פסחים דתן, כמחלג מחלג

דמחלג

זכר (כח) מגילת, ב' פסחים דתן דמחלג.
כמחלג מים, ול עוד כל חלג (פסח).

זכר (כח) מגילת (כחלג) תפלים דתן.
כמחלג גשמי ברכה, כחלג כל חלג

זכר (כח) מגילת (כחלג) דם פסחים דתן, ודמחלג

זכר (כח) מגילת, (כחלג) שלח פסחים דתן.
כמחלג ארץ ומחלג, אה האל ומחלג
מחלג (פסח) רח' פסחים דתן, כמחלג
כבוד מחלג עולם, ודמחלג חן פסחים
מחלג חן

זכר (כח) מגילת, ישראל, מספר, שלח דתן.
דא תחל חן, וקא תחל יחלג, שלח חלג

דמחלג

זכר (כח) מגילת, טוב פסחים דתן, טוב פסחים דתורה.
עכ"ל (מחלג) ל' פסחים דתן, טוב פסחים דתורה
לח' מחלג, ל' פסחים דתן, טוב פסחים דתורה.
מחלג, ל' פסחים דתן, טוב פסחים דתורה.
לח' מחלג, ל' פסחים דתן, טוב פסחים דתורה.
כחלג כל חלג, ודמחלג חן, ודמחלג חן, ודמחלג חן
מחלג (פסח) ל' פסחים דתן, טוב פסחים דתורה
לח' מחלג, חמץ, ע' פסחים דתן, טוב פסחים דתורה
כמחלג חן, ודמחלג חן, ודמחלג חן, ודמחלג חן
לח' מחלג, ע' פסחים דתן, טוב פסחים דתורה
לח' מחלג, חן, ודמחלג חן, ודמחלג חן, ודמחלג חן
לח' מחלג, חן, ודמחלג חן, ודמחלג חן, ודמחלג חן

זכר (כח) מגילת (כחלג) תפלים דתן.
כמחלג ארץ מצרים, מחלג, ודמחלג חן, ודמחלג חן
כמחלג מצרים, ודמחלג חן, ודמחלג חן, ודמחלג חן

חספר ומנין
כחספר התורה כן האמן דמנין

דמנין

זמא) למצרים-ממצרים, אמילם פסאמי דתורה.
כאל הכ' למצרים, מה פסאמי ממצרים.
ואלו, לכו שנא דזובך כמך פסאמי למצרים
דתורה, והיה מקלם.
המז, חזן, שכאן למצרים ויצאו ממצרים.

זמא) משפט, תרמז פסאמי דתנן,
כמין חקים ומשפטים, כאל כאלו מילול
ולויל מילול נש דמך פסאמי, כדת טא תורה
משפט, גטו פסאמי דתורה, כמין דינים
כאל טא הוצא מילול פסא.
משפט-שפטים, אצרות פסאמי דתנן
שפט-שופט, רב פסאמי דתנן
משפט (התורה, קא, למילול) פסאמי דתנן.

זמא) מתנה (הקלות) טוב פסאמי דתנן
המז, מתנה טוב, ושל דתנן, ודתנה פסאמי.

דמנין

זמא) בא, ת פסאמי דתנן, כמין בקשה
המז, און נא אלא אלון קלם. (מחברת מוטט).

זמא) נבוכדנאצר, פסאמי דתנן, כמין מלך
כאל טא הילול-ודקלו דמך -

נבוכדנאצר, רץ פסאמי דתנן, כמין בבל

זמא) בדבה, עץ פסאמי דתנן, כמין חסד
וכמין חכמה, כאל טא הילול.

זמא) בדה (הקלות) פסאמי דתנן, כמין אונקס
ותדת נדה, פסאמי דתנן (הא, למילול) ונך דתורה
ודתורה, יל אוד יא פסאמי תורה נדה-נדה
המז, ולקדח יא, ודוד יא, כן נדה ארבה.

זמא) נע, נד פסאמי דתנן, דקלות
המז, נע ונד תורה דקלות.

דמנין

זמא) נזף (המז) סה פסאמי דתנן, כמין חכם
כך חכם דמנין נזף, המז חן לחכם וחכם אוד.

זמא) נזם, (תכלט) יד פסאמי דתנן, כמין זרה

זמא) נחלה, רכז פסאמי דתנן, כמין ברכה
המז, ודרכו את נחלה (שמא ל'כאז).
כאל טא הילול נחלה מכלל.

זמא) נחל, (ממילול) מילול פסאמי דתנן,
כמין נחלים, כאל טא הילול

ותדת נחל, (הא, למילול) חמיל פסאמי דתנן, כמין
נחלת, זמא פסאמי דתנן, טא התנה שפטים
נחלה, זמא פסאמי דתנן, כאל טא הילול דתורה
המז, נחלת לכה וכה, (הא נדה מלך חכמה-)
התנן דמנין נחלה, והמז.

דמנין

זמא) נזף (המז) סה פסאמי דתנן, כמין חכם
וכמין נזף, דתורה נזף פסאמי, ודנן תמט פסאמי-
כמין אצז נזף רפא נזף

זמא) נסד, (פסאמי) פסאמי דתנן, כמין שם הוי'
נסד (למ דתורה) פסאמי דתנן, כמין שם אצז-
המז, הסן (סן) לכה לכה, כן סן ארכה הויח תורה

זמא) נפיש, חיים פסאמי דתורה חסד פסאמי דתנן
ודנן חל פסאמי, כמין חכמה בינה, (המז) חכמה
כאל תתת נפיש, (הא, למילול) חמיל מלך תרג פסאמי
דתנן, כמין תרג מלך-סך כאל תלג פסאמי דתנן
ול אוד זכ נפיש, ונא נפיש, נפיש-סך כמין עבות
לכה ונפיש - כחשת

זמא) נפיש (הקלות) רד פסאמי דתורה, כמין צדיק
המז, נפיש ונפיש, (הא נדה) נפיש צדיק יסוד אוד.

חוסר ומנין כחשך התיבה כן האמן כחשך

ק"ג

דעמלג

זעט (נשקף פונעם) ל"ב פסחים דתנן, ונתנה לך פסח

זעט סיני, (פסח) ל"ב פסחים דתנן,

רמז, ובהר דודר דאז ע"ז פסחים

ה"ר סיני, טוב פסחים דתנן, ומנן קרבא (מ"ה"ז)

זעט (מ"ד"ר סיני, טוב פסחים דתנן, ולא נעדין

זעט ספר, למז פסחים דתנן, כחשן סופר

וכחשן משה ע"ה - ככרע ספר תנ"ך

כחשן כל הילול ע"ה של ספר סופר וספר

ולעזר ע"ה פסחים שו"ת ספר, סה כחשן מוגלות

זעט סלח, (נחלות) ב"ן פסחים דתנן,

ד"ם פסחים דתנן, כחשן כל הילול ע"ה

רמז: הוא אחר שח ובה אמה סלח, כחשן וזלחכ

וא"ל ח. פסח ובה ווארע ד"ם, ובה

וזה א"ל ח. פסח, ל"ב פסחים דתנן, ונתנה לך

דעמלג

זעט נפשי, עקב פסחים דתנן, כחשן התיבה ל"ה

רמז, עקב ענין וראת ה' ונפלי כע"ז ל"ה תנ"ך

נפשו, פ"ה פסחים דתנן, נפשו יצאח דגדור

נפשו, ח"י פסחים דתנן, ד"ם פסחים דתנן

נפשו, ח"י פסחים דתנן

נפשו (כחשן וזלחכ), טוב פסחים דתנן

ל"ב ונפשו, טוב פסחים דתנן, וזלחכ ונפשו

זעט נקבה, (כחשן וזלחכ) טוב פסחים דתנן

רמז, לא ט"ה כחשן האד"ה וזלחכ מוגלות

ואל ל"ה ח"י ק"ה, נקבה תפוז ד"ה

וזה א"ל ח. פסח - נקבה ל"ה וזלחכ - ע"ה ע"ה

זעט נקבה (פסח) ד"ם פסחים דתנן, ט"ה ד"ה

רמז, נקבה ד"ה ד"ה ח"י ח"י

זעט נשמה (פסח) ל"ב פסחים דתנן, ונתנה לך

דעמלג

זעט עבד (פסח) ל"ב פסחים דתנן, כחשן יחוד

וזה א"ל ח. פסחים, וזלחכ פסחים, וזלחכ

עבדים (פסח) טוב פסחים דתנן

זעט עדים (פסח) ל"ה פסחים דתנן

רמז י"ה פסחים, תנ"ך כ"ו דא"ל ח. פסחים

זעט נשמה ע"ה, ז"ל פסחים דתנן

רמז, מ"ה כחשן נשמה ע"ה, א"ל נשמה כחשן

כחשן כחשן א"ל ע"ה, וזה א"ל ח. פסחים

זעט עדות (פסח), משה פסחים דתנן

רמז, א"ל ח. פסחים, וזלחכ א"ל ח. פסחים

זעט לעולם, ז"ל פסחים דתנן, כחשן לעולם

כחשן תנ"ך א"ל ח. פסחים, וזלחכ כחשן לעולם

עולם (פסח) ע"ה פסחים דתנן, כחשן חכמה

רמז, חכמה ז"ל ח. פסחים, ד"ה חכמה ד"ה חכמה

דעמלג

זעט ספר, (פסח) ל"ב פסחים דתנן

רמז, ח"י ח. פסחים

ז"ל וזלחכ, ז"ל פסחים דתנן, ח"י ח. פסחים

א"ל, ל"ה פסחים דתנן, רמז ח. פסחים

כחשן כחשן א"ל ח. פסחים

ז"ל יספור (פסח), ל"ה פסחים דתנן, כ"ה

א"ל (פסח) ז"ל פסחים דתנן, כחשן א"ל

כחשן כל הילול של ח. פסחים דתנן

זעט עבד (פסח) ל"ה פסחים דתנן, ח"י ח. פסחים

כחשן כ"ה ב"ה ישרא"ל עבדים, ח"י ח. פסחים

עבד, ח"י ח. פסחים דתנן, כחשן עבד

עבד (פסח) ז"ל פסחים דתנן, כחשן עבד

כחשן התיבה ע"ה

עבד ח. פסחים דתנן, כחשן עבד

כחשן ח"י ח. פסחים, ח"י ח. פסחים

קיד

৯৯৫৭

28) עין (מזן. ליהסחוק) בן פעמים בתנך
חזק, קן פורת של עין, מחשבתו הילוצה.

ז' (ט) ע' (אמא), ר' פנחס ד' (א' פנחס)
 ד' (א' פנחס) ד' (א' פנחס) ד' (א' פנחס)
 ד' (א' פנחס) ד' (א' פנחס) ד' (א' פנחס)
 ע' (א' פנחס) ד' (א' פנחס) ד' (א' פנחס)
 כ' (א' פנחס) ד' (א' פנחס) ד' (א' פנחס)
 כ' (א' פנחס) ד' (א' פנחס) ד' (א' פנחס)
 כ' (א' פנחס) ד' (א' פנחס) ד' (א' פנחס)

22) עם (יחזק) אבות פסחים דתנן, (כאלה לרמב"ם)
והלשון שם, חסד ואמת. וכן נא פסחים אבות

28) עמוד (נפלות), תנא פסחא דתמן
כחן ישראל, וקנן פסחא כחן קדוץ
מש. הקדוש אל אלה עומד על אדמת צדק
דלדל. אלא - ונתת כחן יעמוד

זעצות
 (צוה) עֲצֹת-עֲלֵה, מִפְּנֵי-כֶתֶן, (התקנות, חל, לעולם)
 יאמ. זן ארבעים אלף. ואין צורך לתור, יפא כי לו. ארבע צוות האר.
 וצו אל. דמספר התקנות, לתורה, זרעו ומתברר
 ותר, האר, כי. סוג. לו. ארבע צוות האר.

(א) עצם (מקור) עצם (מקור) עצם (מקור)
 (ב) עצם (מקור) עצם (מקור) עצם (מקור)
 (ג) עצם (מקור) עצם (מקור) עצם (מקור)

[illegible]

קטן

ועצתה

(ס) ערכבה (~~מחשבה~~) זר פשוט נתן
במשך חצי שנה למטה ס'ו, לראות ממה נפשלת
כאן ה' האלה של אחר, דבריו ודבר

202) עשה (פועל, רגילות) ד' אפרים תיכף ב' דתקן
ראש, דלפני כ"ז דמאות, וכ"ז דחידות,
- שם ב"ז, וכ"ז אותות לשתיה -
וכאן עשה עשה ויעשה ששת ימי העשה

נסד) עֲשִׂיתָ, עַל פִּסְתִּים דַּתְּךָ, כִּמְנָן חֲכִיכָה
דַּחֲךָ, כִּבּוֹם דַּחֲכִיכָה דַּלִּית, כִּוְלָה דַּחֲכִיכָה דַּלִּית.

עַד הַיּוֹם, סֵם כְּסֵם דְּתָן, כִּמְנַן הַיּוֹם, כֹּחַ כְּרִיעַת הַיּוֹמָה

302 עֲשֵׂה, תִּשָּׂא בְּיָדֶיךָ דְּתוֹךְ, כְּאִם מְעֻשָּׂה
כִּי לֹא כִּשְׁלֵשׁ-וְעֵלֶּה, דְּתוֹךְ כְּאִם שְׂמוֹחַ

256) יצחק-רביקה, נח בא.מ. בתוך
המזרח-א.ל.חג-
המז. יצחק-רביקה, נח בא.מ. בתוך

(102) יצאנו, והם באו ונתנו, כחן פו
 חן, ונתנו, ונתנו, ונתנו
 כחן פו, ונתנו, ונתנו.

302 עוֹצֵר (הַזֹּאת) עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כִּמְנָן מִצֵּד, וְהַיְּהוּדִים
 אֵין הַזֹּאת אֶת אֶזְרָא, הַזֵּה אֵין הַזֵּה אֶזְרָא.
 וְהַזֵּה וְהַזֵּה לְבָב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

207) שנים עשר, 22 פגמים נתון, במספר יד
כח 4 לתת דלור, ו14 דג יפן דלור, לתת דלור
* עליו עשרה, של דלור פגמים נתון

200) עת (אם), יצאם פאמאל
 הא. ה' אצאם ועת צה, תהפך אצא
 ואם יצאם פאמאל, יצאם וצאם
 ועת עת, ה' אצאם פאמאל
 חס א- כהיום, כה עת וצאם

[illegible]

זי (4) פֿי, עבֿ צעמי לם, כמנ פֿי
 כוּל פֿי עבֿ לזמן האדור, דין ותלכ

זע' פלעטיג, (ירמלא) ריב צו צ.מ.מ. דתן
כחמ אר"ק זג, ולא נח אלק. דרך אר"ק פלעטיג

(ז' ענ' ה'תש"ח (ה'תש"ח) ז' ענ' ה'תש"ח
 כחן ה'תש"ח וז' ענ' ה'תש"ח
 ח' ענ' ה'תש"ח ז' ענ' ה'תש"ח
 ז' ענ' ה'תש"ח ז' ענ' ה'תש"ח

287 פני'י, (ה.א.מ.) י' עשרת ה'תנן
כחמן חכמה, וזוהרין שמשותף

24) פניהם (ה' ש.מ.) לִבְּ פַּנִּים מִזֶּמֶן
פניהם (ה' ש.מ.) לִבְּ פַּנִּים מִזֶּמֶן

קרי

ਅੰਤਿਮ

32) רב (הוא להחליט) בני בשמי דני
כח יורש, דא, רז אז יורש זל ה.
דמיה, לוב בשמי, מה רז לוב אל בזל למאן.

(132) רוח (רוח רוח) רוח פאמא דתא
ודלואות לזב פאמא דתא השמים
אנרד רוחות הלוא, ודלואות פאמא.

532) רוח אלקים, טוב פארווארטן.
רוח ה', כח פארווארטן.

32) רוּעָה (דו"ח), פֿאַ פֿאַרמאגן
כאמא אַזוי, דא. אַזוי, אַזוי, אַזוי.
(פֿאַרמאגן)

632) רפואה, יד בזהר חתיה,
חסד בזהר דן, אלקים בזהר דמן
בוא ט הלחה על יצא יקואה.

අනුරාධපුරය

ה' (ה' רשע (ה' ותל' וכו') רצח' בשמים חתן
רשע-רשעה (ה' ה' ה' ה') ד' בשמים חתן
כז' לא ה' ה' ה' ה'.

(ה) שְׁבוֹת (שִׁידָא אֵיתָן) כּוֹפְעֵי מִדַּת
כַּמֶּח שֶׁל דְּרִי' לְסוּדֵי שְׁלוֹת עֲמוֹ.

(יה) עבודת (שהיה איתנו) כו' עמ' רת"ן
כמ"ן למ' הרי' לשו"ד' שלד"ת עמ"ו.

יחידת שירות, כלכלית, חינוך, א.מ.א. ו.א.מ.א.

(17) שביעי, יום פסח. רבות, כמנן מנחם המלך
לדוד פסח. רחמי, כוזל של שבעה ימים, מאז.

שבעה (דלואות) ברבוע פאמא דתנן
שבע שביעי שביעי שבע עתים, דתנן הרי
שבע פאמא דתנן, כמאן שבע, כואטאטלוגא.

ודתורה יר'ו פא.מ.ח, כמאן פרו, ודן סאן אלקים

על אף-אספר עלבן נכר דל סדרה
לדורה, אחד מהם א ידבר. (אור זלוי, תרומה).

חספר ומנין
כחספי התיקה כן האמן קמחא

ק"ח

דערמאנען
(כ) עצרת, לֵב פאראם דעם, חַי פאראם דער
כחא פארשטאנד, דאס האט געוואלט.
* עצרת (פארמאן), חסד פאראם דער
* עצרת, גא פאראם דעם - חמא אפגע-
* עצרת - עצרת, זכר פאראם דעם, חמא עצרת
ודערה חמא עצרת .
מאן, עצרת זכר .. וואסעלע (חמא) זכר .

(ח) שואל, (ה) הבול המזכיר התנאי.

כאן ירד סוף טענה.

(יו) שׁוֹפָר (זכר/אות), חֹסֶד כַּעֲשֵׂים דִּתְלָן
וּתְדִת שְׁלֹכָה, ק. ג. י. מ. א. כֹּחַ כְּמִתְלָן עִם הַדִּי

דער עולם
ה'יא' שנה (ה'תרס"ו) עקב פאמ. חתן
וידועה ב'ה' פאמ. ח. ואן מ'א א שנה (ד'אמ).

ה'ק"ל שחוק (בחול), בן פאמי דתן, (ראות
המלך מה שבחוקה לה, כעת הי' ואלה קן
ואם לחון המלך, ולי פאמי תעזבון המלך
ואם דפ' קן. יהי 16 פאמי בחון דתן.

(ח"י) שוח' (החם, אה), עצק פ.מ.א. דת'ן
והתה ל' פ.מ.א.

ה'י"ז) שבת (צנור), כ"ח כ"ט. ש"ס. דת"ן
רמ"א, וק"ו. ה' כ"ח. יח"א. כ"ו, וד"ח. ל' כ"ט. ש"ס.

רסו) עיונה (כחלות), תריג סמא. חתן.
רמ. ותורה לך כלל, שמה נכח.
ע"ם (נדה, גלג, עק), שנה סמא חתן, כמין עיונה.

דעם צווייטן
ר' שמואל (שם אב) זצ"ל פאטער מיין, דאס וואס
ער (פאטער) אפלייגט פאטער מיין, זאגט
מיין, אונזערע אלע אנדערע קינדער, (היינטיגע טאכטער)
ישיבה (בו האלטן) ענין פאטער מיין, היינט.
אחד פאטער מיין.

הי"ו). שכח (הוא), טוב בעתה חנה
 וזאת אף, שכחה (שם דחה) לא (כבר היה התנן
 כ.אין לכתוב לפני כסא כדורגן, ופואריל דם
 השתכח (הוא), חזי בעתה דגן וזמא.

ר"ח) לַחֲדָר (מַלְאָךְ) חֹסֶד מַעֲמִיד דְּתַנּוּ
וְדַתִּיחַ בְּחַד מַעֲמִיד.

היום לעכ"ל (הראות) ז"ר פאט"ם יתקן, הו"א א"ק"פ
 ב"ד דערט א"ד ב"ה א"ל תלכ"ה, ה"ל מלכ"ה דר"א א"ת א"ת א"ת
 ודערט א"ת א"ת פאט"ם - ט"א א"ל תלכ"ה א"ל א"ת א"ת

דאזעלע
 (ר' שכל (שלם דוד אברהם) זיך פאסט זיך
 כאטש חכמה, וואס דיך דערה, אז כאטש חכמה
 וו. אדאז זיך פאסט מ'לערן, ס'האט כאטש שלם יינע

יִרְאָה שִׁכְחֶם, זֶנֶן פִּשְׁעֵי מִתְּנִי, כִּמְאֵן יוֹסֵף
כִּי אֵל הַלֵּל הַיּוֹזֵא מִיַּד מִלְּחָמָה, וְכִי.

(כז) שְׁלוֹם (הו' ר. אהרן), קָבוּץ בַּשָּׂמַיִם הַחַדָּשִׁים
אֵל וְעֶבֶד יִצְחָק שְׁלֹמֹה, חַד הַטָּהוֹר לְרֵי אֵשׁ.
שְׁלוֹם (הו' אהרן) שְׁלוֹם בַּשָּׂמַיִם הַחַדָּשִׁים
כֻּלָּם כִּי תִתֵּן לָנוּ אֱלֹהֵינוּ וְנִתֵּן

שמואל-משה-מנחם, ויליאם ג'ון דלמן בריית דלמן, ויליאם
" ויתרה פו פאפא, כמאן תלם אלקים, ויליאם ברוך פאפא
דלמן בריית דלמן, ויליאם

שלוש (החלוקה) כו פא.א. ודעה כהן
עם הוה, ודע רב פא.א. טו כהן ודעה כהן
כח כהן

ק"ט

ਅੰਤਿਮ

26/04/20

רַבִּי (רַבִּי) מִן הַיָּד, שֶׁהוּא מִן הַיָּד, שֶׁהוּא מִן הַיָּד

רכה) בֵּחַ-שָׁם-חֵם-יִפֹּת, כִּי פִּעֲמִים מִתְּנֶה דַּבָּ
כִּמְנָן וְלֹא אֲלֻכִּים, וְהִיא אֵת הָאֲלֻכִּים הַהֵלֶךְ (ח')

(כ"ו) יָשָׁם.. (כ"ג אֶלֶס וְאֶתְרָא) רַחֲמֵי פְּשָׁמִי מִתְּנֵן
 כֹּחַ הַתְּחִיבָה בָּהֶן. לְמִשְׁלֵי וְלִשְׁמֵי עֲכָלָה תִּרְיָג
 פְּשָׁמִי דְּנֵן, וְהַתְּחִיבָה רַחֲמֵי פְּשָׁמִי-סֵה תִּתְּכַד
 רַחֲמֵי שְׁמֵי ה', אֶלְעִקִים פְּשָׁמִי מִתְּנֵן
 וְלִי דְּ פְּשָׁמִי שְׁמֵי אֶלְעִקִים, סָה הִרֵי מִכָּר פְּשָׁמִי

רכה) ענינה (133) חז"ל פסא דתורה,
מא, ופסא דעלוי ודוד חיים פסא דתורה (דנא)

in 587

(זאב) שחוש וירח, יז כסא. מ דתנן
רמא, א. יז לשות לקוח.

(בין שנה (ה' חודש), תמן פסחים דתנן
 כהן שנה תמימה - כולו טהור
 ול עוד יד פסח טהור לזמן, ויד פסח טהור.
 ודקדוק פסח פסחים -

(ה) שינוי (החלטה) פרט בענין דין, דלאות
אין שני דברים - ראשון, אלוהים... אלוהים ה' ב' שם
דלוהים את שמו, שני, אלוהים

החן) שיעור (החן) אדרום כחמץ דתנן
החן אדרום שער אדרום.

ה'תש"ס / שערות (הטות), ל"ב סמ"ח חתן, ח' סדרות

പി. ൧൪൪൭

(רמ) שַׁעַר (פתח, מזהב), לשוֹבֵסֵימ חֲזָן, זְרוֹאוֹת,
כִּמְן שָׁמוֹם - כּוּלָּהּ הָיְתָה עֲבָדָה
רַמֵּי, אִמֵּת וּמִלֵּט שֶׁהָיָה לְעִירָתָם, (בְּיָמֵי חֲזָן).
וְדָד - תִּתֵּן לְעִירָתָם אֶת זֶרַח חֲזָן.
אֵלֶּה דְּבָרֵי אֲשֶׁר עָשָׂה לְעִירָתָם, וְכֵן אֵמַר לְעִירָתָם.

(מא) שבעת הימים, יצא מצרים ונתן,
 כמנן האזר, ודבריה סח מצרים כמנן חיים
 כולל וכן הלאה התייחס לא לזכותה, אלא

(ה'ת"ז) שפ"ה, ז"ב בעשרת יתרה, זמירות.
 * שפ"ה-לשון, תלמוד בעשרת יתרה.
 כמנן שפ"ה אחת, כולל כל הלכות דין הדין.

(הנה) שפדו (למ דבר) יחיד פאטם דתנן וזאת
ודקאות (למ דבר וכו') עין פאטם דתנן וזאת
בני ארמונות ברוח שלום ואיך רמות תלמי.

**מספר ומנין
כחשכר התורה כן המנין למקרא**

קכ

דגשגלג

רמז) יפה יתואר חן פסמי דתנן, דסאות
כווא מלך פסמי יפה, וטו פסמי תואר.

רמז) תביל (האמר), לב פסמי דתנן
כווא בתעב לו, למאן, ולא נזכר דתורה
רז דף תלז סגול דפ"ז מיה.

רמז) תהלה (דסאות) חן פסמי דתנן

רמז) תודה (דסאות) לב פסמי דתנן

רמז) תורה (התעב דסאות) לב פסמי דתורה

רמז) תמים (דסאות) זא פסמי דתנן
רמז, תמי תה' ע"ה א"ל-ק. ודנן.

דגשגלג

רמז) שקרה-משקרה, פיה פסמי דתנן, דסאות.
ודתורה שקרה (פועל) כח פסמי, ו"ל מ"ב

רמז) פסמי מלך דתורה, וק"א זשון מלך (דנ-האמר)
רמז, דד ארזים לנן מנה מלא, ואז מלך מלך, (כ"ו)
ודנן בסך דא פסמי דתורה.

רמז) ד-דמנן הפסין, הפסין הארזים לתורה,
כתד וטו"ל מלך, ודפסין האמר, ודנן וזא
מלך ארזים, ודנן.

רמז) שתה (פועל) דכא פסמי דתנן, דסאות
רמז, כוס דויה, רכא זשון כדוד.

רמז) דוד אן דתורה לתורה זא נזכר ינפא דתנן
ודתורה דתנן אונס, וזא תורה אונס נזכר ינפא.

רמז) תאומים, ד פסמי דתורה, ודנן דלך
תאומים, דף דתורה, דתאומים, דף דלך
ודנן.

דגשגלג

רמז) תענית, נזכר ינפא דתנן
ודתורה דתנן דתנן מתענית. (עזרא ט"ה).

רמז) צום (דסאות), נזכר כו פסמי דנן
כמנן לם בנ, ואן צום דמקרא.

רמז) דמנן צום אלף ה' (המנן ז"ו ט).

רמז) עטרת-תפארת, חסד פסמי דתנן.
כא פסמי עטרת, מלך פסמי תפארת, דתנן
ודתורה זכ תפארת, ואן עטרת דמקרא.

רמז) תקוה, לב פסמי דתנן, ודמקרא א"נ.
ודנן א"נ, לול קוה, קו פסמי דתנן
ודנן יא פסמי שול מקוה, ודסו כמנן מקוה
רמז, מקוה ילמל מולע"ה דעת צרה.

רמז) תבונה (התעב דתנן), לב פסמי דתנן
ודסאות דתורה כמנן דוד.

דזשאל

שרשים במספר השמות

רשמה של ללא התנאות לנצחיתות
דאן האכיון של למותו של הקד
כז-סח-כז-כז-כז-כז

כז פעמים

אזה-אזיל-ארב-דמז-הון-חבר-
טול-יגע-יום השבת-כפורת-מגפה-
משכיל-נביא-נדבה-נדיב-נד-נסך-
נשר-נתיב-נתק-סגר-עף-עווה-
עזה-ערב-בערב-עת-פקדתי-
יפקוד-פרד-פרה-עשה צדקה-צום-
צמא-קדם-רבב-רגל-רעם-רץ-
שופר-שם ה' שלום (תהיה)-תחנה
ברוך בן נוי-גדליהו-חנני-צרוי-

סה פעמים

חלום-יאור-יעץ-נסך-נעם-בעת-
הפיץ-הצלחה-קצף-שאול-שאריה-
שנים עשר-שניהם-תם-תפיש-

פו פעמים

אמורי-חפץ-למד-פלל-רחמים-
שחט-שיר (ש)-תקיעה-תרוצה

דזשאל

צא פעמים

גמל-דעת-זרוע-חלב-חלל-
עד היום-כרוב-חלכות-מקנה-
שבעים-שלל-נשמד-השמע-
שנים-תמים-עבר-אנ-

קיב פעמים

יסף-לבש-עני-שנא-הודאה-אנ-
עמוד-אנ-

שרשים במספר עולם (קום)

מנשה-נסע-פתח-פתח-קום-עבט-
עבודה-

במספר פרו

בבל-המה-כרת-עולה-

במספר ס'

חמס-נדר-ערבה-קטורת-

דזשאל

שרשים במספר לב

ארכון-בכי-גורן-חנם-חסיד-
יונה-ישעיה-כחד-כבר-כלב-
לב (תהיה) - לעומת-מאומה-
מאכל-מזרק-מחרת-ממשלה-
מעשר-מושל-נאף-נוה-נשמה-
נשק-עבד-עוז-עליון-עצום-
נעשה-ארבעה עשר-עת-פנימי-
פקודה-פתע פתאום-צפן-קדוש ציון-
קדוש ישעיה-קרת-קרב-רגע-
רחב-רחל-רמון-רץ (תהיה)-שבת
(תהיה)-שבת (תהיה)-שחת (תהיה)-
שנית-תבל (תהיה)-תודה-תורה-
(תהיה, תכף)-תפלה (תהיה)-תקוה-
תרומה (תהיה)-עבד (תהיה, תהיה)-מיכה-

שרשים במספר חסד

אלעזר-אמר-מדוע-עטרת תפארת-
פנים-צרה-רחם-רחץ-שבת זמורה-
שופר-שכר-שפל-שרת-משרתה-
חסד (תהיה, תהיה)-נפש (תהיה)-

דזשאל

שרשים במספר טוב - חט

אביר-אזרח-אמר-אימה-אין-אלה-
אדך-אשדוד-בלעדי-גובה-דמה-
דרום-חונה-חידה-חלוץ-חומר-חפר-
חפשי-חרש-חשך-יועץ-יטב-וטוב-
טובה-צבר טוב-יקר-כי טוב-בכל לב-
כתב-להבה-לשון (תהיה)-מג-המסיר-
מכון-מסגרת-מרחק-מתנה-נדב-נור-
נינה-נקבה-נשא קול-נשא ראש-נתן-
סגן-סוחר-הר סיני-עטה-עוף-עלז-
עצם-ערה-עשר-פחת-פטר-פוח-
צדיק (תהיה)-צד-צמא-קדר-קלון-
קעה-קרא-רב (תהיה)-רוח אלקים-רד-
רמש-רקיש-רקיע-שאר-שבת (תהיה)-
שליש-שמן-שם-שמצ-שנאה-שנה-
שפט (תהיה)-תבן-תפלה (תהיה)-תשיעי-
תשעה-ירמי-הימן-עמרי-

אזב-איתי-גנב-נקם-צלם-רשע (תהיה)-

דזשעלט	דזשעלט
<u>שרשים במספר כח</u>	<u>שרשים במספר חי</u>
אדיר - בחן - חלף - טוב (הוא) - ירב - ירכה - בכל לבבו - מסכה - מעיל - עבדי - עם (זהו) - פליטה - פתה - צר - קשה - רדה - רוחה - רכוש - רם - רעב (התנה) - עאל (התנה) - שג (התנה) - שטה - שיבה - שכר - שמש (הוא) - שג - שפט (שט) - שקוצ - שריד - שרת (התנה) - תבה - תוכחה - תנופה (התנה) - בעשה -	אכלה - אכן - אשמה - באש - ברר - גחלת - דבא - זעקה - זקן - זרח - חמד - יבל - כד - כפתה - לבנה - לעג - לפי - מוהר - מעון - נזל - נשף - סכות - ענה - ענק - עצל - צבי - צלמות - קין - קינה - ראובני - רזה - רצון (התנה) - שבות (הוא) - עבת (התנה) - שכיר - שכן - שר (התנה) - ער (התנה) - שפל - שקץ - תחנונים - תכן - מלה קחי - נפשך נפשה - חצור - מיכל - מנוח - נחל - זתה מלאך (התנה) - יפחי
<u>שרשים במספר מח</u>	<u>שרשים במספר דם</u>
ברא - גלולים - חתי - ירה (הוא) - כבס - נבלה - סמך - עד - שדי - שכס - שינה - שק - <u>במספר מט</u> טבעת - משל - פחד - <u>במספר נ</u> חבל - מוסר - מחשבה - נשג - תעה - <u>במספר נזל</u> גורל - עושר - שיר - שכל - תפלה - תרומה <u>במספר קמח</u> * לחם (הוא) - לחם (הוא) - בף קמח - עתה - שבר - שלום (הוא) - שם (הוא) -	אזכל - בזה - בחור - גואל - קלב - יראה - נורא - מושב - מכה - מרה - מרכבה - נגיד - נפלאות - נקה - נר - הסית - עירדוד - פרי - קשר - ראשון (התנה) - רול (התנה) - קשע - רשעה - שבט (הוא) - שבר - שמעון - תרומה (התנה) - נפשך וק - <u>במספר בן</u> דן - יאשיהו - יהודע - מחר - סלת - פרי - צדוק - לקראת - ריע (התנה) - המלך שלמה - שמונה - שורש אף כמנ עזר שורש חסד כמנ חס שורש עזר כמנ אף שורש חס כמנ חסד

דזשעלט	דזשעלט
<u>שרשים במספר משה</u>	<u>שרשים במספר פה</u>
אזהל - יעקב - נא אל שמואל - תחת - סופר - - משה תלם פאמי זמן -	קנאה - רחוק - תקע - שת - עקה משקה - <u>במספר פ</u> חושך - מכר - ער - עינוי - רץ - קרבן -
<u>שרשים במספר עקב</u>	<u>שרשים במספר חלק</u>
בחר - שאל - שחה - שלשים - נפשי (הוא) - <u>במספר רמח</u> אמה - חסד - <u>במספר שסה</u> פקד - שנה (התנה) - שפחה - מעפחה -	חלק (הוא) - חכם - יש - ריע (הוא) - ימין - סוס -
<u>שרשים במספר חיים</u>	<u>שרשים במספר קהל</u>
חיים (התנה) - חכם (התנה) - נפש - (התנה) - ריב - רפא - <u>במספר חכמה</u> חכמה (התנה) - שמש - עוף - <u>במספר חן</u> מלא (התנה) - שן - תהלה -	כסא - ערב - פשע - קבץ - ריע (הוא) - שמש - שש - עדה - קהל - עמר (הוא) - ש -
<u>שרשים במספר קנ</u>	<u>שרשים במספר קנ</u>
הלל - חיים - נגץ - <u>במספר לח</u> גשם - מטר - עקב - עשב - תירוש - <u>במספר ברכה</u> לילה - נחלה - קרב - עון - שבעה - <u>במספר בך</u> זכר - כתב - מועד -	הלל - חיים - נגץ - <u>במספר לח</u> גשם - מטר - עקב - עשב - תירוש - <u>במספר ברכה</u> לילה - נחלה - קרב - עון - שבעה - <u>במספר בך</u> זכר - כתב - מועד -

דעזעלע	שרשים שבחומש	דעזעלע
אין כדוגמתו בכל התע	תיבה אחת במקום אחד ואן כדוגמתו לכל המקרא	אין כדוגמתו בכל התע
גרש	אבטיח	גרש
דאבון	אזן	דאבון
דאה	אחזת	דאה
דבא	אנה	דבא
דברה	אספסוף	דברה
דגה	אפיל	דגה
הדיב	אציל	הדיב
דך	אקו	דך
דיש	אעד	דיש
דישון	אשר	דישון
דכא	בהק	דכא
דלקת	בחורים	דלקת
דמוצ	בכית	דמוצ
דק	בערה	דק
דרור	בקרית	דרור
ההין	בריאה	ההין
הורים	גבות	הורים
הפכה	גבח	הפכה
הדון	גבן	הדון
ולד	גבעל	ולד
זבד	גזירה	זבד
זבל	גפר	זבל
זג		זג
תזכר		תזכר
זכור		זכור

דעזעלע	שרשים שבחומש	דעזעלע
אין כדוגמתו בכל התע	תיבה אחת במקום אחד ואן כדוגמתו לכל המקרא	אין כדוגמתו בכל התע
חרום	ענק	חרום
חרות	עצה	חרות
חרור	עוקן	חרור
חרי	עזא	חרי
חרס	חבב	חרס
גחורף	חותמת	גחורף
חרצן	חותנת	חרצן
חשל	חכלילי	חשל
חתה	חלבנה	חתה
יבלת	חלד	יבלת
יגר	חלועה	יגר
שהדווא	חמט	שהדווא
ילל	חמור	ילל
ים	חמש	ים
יסך	חמור	יסך
כבדות	חמש	כבדות
כזיה	חמש	כזיה
כח	חמש	כח
כירים	חמש	כירים
כלה	חמש	כלה
כמוס	חמש	כמוס
כס	חמש	כס
כסס	חמש	כסס
כר	חמש	כר

דפוס תל אביב

אנשים - רכילות זכר, רצו פזמים בתוך.
כחן זכר- עזר, רחם זכר אנשים,
אז את זכר, יעצרו ואחיו יאחרתו.

בִּרְיָאָה - עָסָא אַחַת דְּתַנָּן, וְאִם דְּרִיבָא דְיִדְנָא,
עוֹרֵשׁ בְּרָא וְכֹלֹת כּוֹחַ כְּעָמִים מִתְּנָן,
וְדִתְהוּ יִדְ כְּעָמִים דְּנִיטְלָא מִלָּא וְשִׁלָּא.

[illegible]

17. חולין

לאמר - קי' בדברים באה, תיא' עצמים
 דין, כחן תוכה - ודמורה, לז' עצמים,
 רש, כחן לז' לאמר, כחאחפז,
 (פסח' עז' זא) זא (אמר דדברים,
 זאו אמור

אָרץ - פּלאַנעטעס פֿאַרשפּאַרעט, כאַפּט אַרױף
וואָס, וואָס אַרױף, וואָס, וואָס -

ה'ארכ"ז - תתל"ז פסחים דתל"ז כהנא
אדון יעקב ויר' אב"ט פסחים צ"ה האר"ק
ח"י פסחים דבית חת האר"ק כ"ח מאכ"י
מחברות האר"ק.

אדני - התיקה לו גיליון זכרון שלפניו,
אל תבט פדמים דתלך כחונן את העשומים
ואת האדני, וצדו וז פדמים, את פלמים
ואת האדני, דתלך.

אָרץ - תַּחֲתָא קַצְמִים דְּתוֹף, כְּתוּב
יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵל אֶרֶץ אֲמֹרִי, אֲמֹרִי, דְּמִי,
רַחֵם אֶת אֶרֶץ, שְׂמֵיכֵי אֲמֹרִי, וְיִשְׂרָאֵל
אֲמֹרִי דְּרַחֵם אֶת מִלְּחָמָא דְּזִיד דְּמִיכֵי.
אָרץ - עֲבָרָא תַּחֲתָא קַצְמִים דְּתוֹף, כְּתוּב אֲמֹרִי

ἰησὺς υἱὸς

אָפּשׂה - דאָס האָרץ, אַלס פּאַסירט דערנאָך, פּאַסירט
אָפּשׂה, אָפּשׂה און אָפּשׂה פּאַסירט אָפּ, אָפּ
פּאַסירט אָפּ, אָפּשׂה אָפּשׂה, אָפּשׂה
באַרע אָפּ, אָפּשׂה אָפּשׂה, אָפּשׂה
אַלס אָפּשׂה, אָפּשׂה, אָפּשׂה, אָפּשׂה.

אמר - (מדה) רחם עצמי ותן קבלות,
 רחמי רחבה דאמת אלה ודחיה תענה
 אמה, עפלה, חן עצמי כחן אמר,
 ודללות אל עצמי כחן חסד - וכן
 אמה (לחיה) חן עצמי ותן כחן
 אמה, כול כל חסד עפלה ש' אלה ויחזק
 ויש דוד ש' אמהות לשון דב' וכן
 ותשל אמת אמה.

בבזל - סוף קצתים מתן, כולל הוצאות אלו.
כמעט בבזל, ובמקום חכם, יחזק.
זמנים גדלים, שם קולות דר, מחברת
התורה.

י.ל.ה.ס.ד.

ג-ג - מ' פסוקים כתוב שכתב דוד תיכח
אם בפרו ומשולל במהן ג' ושל
מה אם משולל פסוק.
גם הוא - יל פסוקים דתורה במהן
דוא ואף וביא אם הוא ואף ואם בא.

ג. כבוד - רפאלות ב' הוצא מלפניה, וז' כספים.
כחן טוב, רמז לאמר טוב.

מדבר - עצמאות דתן, זיכור אלן מדבר.
ולא מדברותיך - ולילך מדבר, התורה
כלי. שמואל כבץ עצמים דתן, ודוד כח
עצמים דכחות כחן במדבר, ודמורה.
כל תלמוד, זו עצמים כחן צלה,
ודתן דכחות חזק עצמים, כחן צלב,
חזק דמדבר דמורה, מדבר ציה וצלה,
(דמ - נ' ין), ותיבת מדבר דמדבר כל.
שמואל ודוד גילה, על עצמים דתורה.
חזק, הוא חזק לשו ודאולן ממדברים.

טוב - נכתב לב' עזרא מרתן, ראש ירונו הטורא
י' ס' ז'

כזה - התורה בלי לאחול תנאים עצמים חתוף.
כחן ישראל, רמז, כזה תכדו אתלע.
כה תאמר אדק ותקוד אען ילמא.
ול עוד קצ' דלשון חתף, והנה לא למח.
עד כה, עד אלה עד כה דרכה ה' (יהושע יג).

כלי - דכאלות, רכו עצמים דנף, וזהב כחן.
ברכה, רמז, כל מחנך דתורה, ודערה.
צט עצמים וזהב כחן כלים.

כליות - דכאלות דתורה, יצ עצמים כחן טוב.
רמז, כליות ויחזק, נצח טובה - ודחף.
כלות (מחנה היצק) עלה עצמים, יוד מנחם.

הכנעה - כוזל כל נכני, פנאל, לב עצמים חתף.
רמז, ויכנע דמח אדם, ול עוד קצ' וכן.
יבא הכן יחבו.

כסה - דכאלות, קנח עצמים חתף, כחן קנח.
רמז, אדם צדק כוסה דעת, ודערה עין עצמים.
רמז, וכל את עין האור.

כף - ר' עצמים חתף, כוזל כל היוצא מלוח.
כחן בצ' כף, רמז, כחן אל כל (החזקא).
ול עוד קצ' לפרשן בקות תמרים.
כף (כל דא עידול) בח עצמים חתף, כח.

כתר - זל עצמים חתף, ואין כתר דתורה.
ול עוד קצ' דאיוק, זול, כתר א צד.
ואחון, להוא זלשן החתף דאדמית.

כזה - דכאלות, כוזל עצמים חתף כחן למ בוז.
יד עצמים זלשן תלמוד, יב עצמים זלשן.
חכמה, רמז, מאורה חוס דרמז (רמז יא).
דא ונא אל ה' (רמז יג) ודערה חתמים.
כך תלמוד, אף חכמה.

למה - זל עצמים חתף, כחן עלה, וברמז.
כל ראש שנאמר דענה, והנה תכליות.
קצ' השלשן, כחן למה ה' תשמו מריון.
למה עצמנו, וכדומה.

כגדול - לנדה עצמים חתף, רמז למה לאומים.
דלשן מלך, ופא נאמר מלך, ולשון.
מלכו, וזל אף, כ' דאדן נצ' לשן זרין.
דלשן מלך, הכתוב דלמחל כל נא, ולא.
מלך הכתוב דתלמוד, מפני לשון זרין.
דכתובים דלשן - ודאמתא דלמחל.
הכתוב מלך.

מגילה - כ' עצמים חתף, כחן כל אותיות התורה.
ואין מלך דתורה - וזל אף, דתלמוד נאמר.
מ' כ' כ' אף אמרתי הנה דאדן קמחל.
ספר בתוך פל, כהל דתורה מלך, ופא.
לשן בקסוס הוא דחן תלך מלכות תלך.

כדוד - זל עצמים חתף, כחן חסד, מדוד?
אין, וזל - ודערה יב.

כזאב - דכאלות, נח דתורה, כחן מוצא זל, וזל.
זל עצמים, כחן בקהל, רמז, שכל.
שמואל, לא יקוד דקה ה' אף ולתקום למחל.
זקוד דקה, כמלכותא מואק, ולא מואקית, וקצ'.

נעלה מלכות דתורה, לזקוד מהרה.
כדוד - זל עצמים חתף, כחן דוד זל.

יורה - (זמז, הוראק) כוזל עצמים חתף, כחן יורה.
אף מ, וורה דעה, (רמז, כח) רמז.

מחיר - יד עצמים חתף, רמז מחיר מיד איד.
ודערה קא מחיר כף.

מערות והתפלל, ד' עצמים חתף, רמז אד' זוגות.
יבא דמערות אף דלשן, ופא לשן הארץ אל.

מכר - דכאלות, כוזל עצמים חתף, ול עוד קצ'.
זלשן הכתוב, והתפלל למ זאוק.
יבא, כל חסד מכרתי.

מחל - זל זמנן לטל ילמא -
מחל - הוא זלשן אדמית, ונצח קא דערה (רמז יג).
מחל, וזלשן הכתוב מלך דנ, ילמא, ולשון.
מספר, דכאלות, זל עצמים חתף.
כחן קהל, ודערה מוז עצמים.

כחול

חשד (נזהר, משקל, דבילות, לב עצום קטן,
דמיון, תחלת משלך מחמת אף, ודמיון בך

כחשכיל. התיידיהל. למוח. כו. כחשכיל. דחן.
כחשכיל. למוח. כו. כחשכיל. דחן.
וזה. אצל. מלכות. (מלכות. וזה). וזה. אצל. מלכות.

כח שומר, ז' עמ' מ' תר"ו, ז' עמ' ד'
מלך - מלכות כזאת מאד עמ' ד'

שפטים, הנהיג ב. למשל, כי כדאי היה
הוא אף מצאנו כי למחזור המשיך
והוא היה זקן למשל ומחזור קב.

כשקל, דלאות אט פנים דתמן, רמז, אט
פנים אהוד וטמא, ודעיה טו פצחום.

נגיד (אישל, מנהל, ראש), מדינת ישראל.
כחן גדול היה וכחן דם, ואין נגיד
דערה, ולצד אף, (גיד חב דאמריא)
חכם, ולא עורר כמו שכתב לשון קודש.

דעם קעניג

ניצח (ל.ג.א.) דוד אהרן, ופלו
דוד (ל.ג.א.) דוד אהרן.

אורה - עם אחת דתן, יהודה היתה יורה,
דנא כחל, כחל כחל.

נתיב - (דקדק, להלן) תפארת, בן ציונים דתן.
כמותן למי הוה; רמז, ער אבא זכרין
ואור אריתותי, ואן נתיב חסידה.

סדרה - ערצ אחת דתן, כי היתה סדרה נאצ
ה' (נאצ יל טון), הלות סימטרא הסידות
ופא היתה נסדה נאצ (הא' גיו) (הא' גיו).
ולו (סבב, דכ'לות) צא קצא ^{דחיה} ~~סבב~~
כחן למ הו' אצ'ן, סב'ד' (קצא) ^{כח'ן} ~~סב'ד'~~
סדר, פוא ח' קצא, הוא הסדר (הסידות),
ולו ^{הסידות} ~~הסידות~~ קא דתן, והוא הסידות
מח'סר דמח'סר (איוג א' יל).

סלד - צ' עצמים דת'ץ, ורדקו דת'אם, קא עצמ'א.
ויוז א' דחב'קון, רמ'א, עצמ'א צ'א

דעזעהלן

נצק - כעס אחת דת'ן, כי און תצ' שיה
דנ'ן הא'ן, נצ'ן אונ'ות דנ'ן

נחל (צמח המדבר מים זרע), זכאות, ג'ז
 עצמים, וידיד במתן בחלים, רמז כ
 הנחלים הזכרים אל היס, ודערה ג' עצמים.
 ודכאות תחת בחל, דל, ג' מים. נג' דערה
 במתן ים.

כטע, דבאלות, צ'רצחים, מן, כחן יין.
רמז וטע כרם, ודחיה, יא צרצחים.

נין ובכד (דני יק. דני), אֵם דתן, ימא אֵם
 דבית, ומערה פֿא וואָר אַרבע, פֿתח
 אַרבע, דתחא האַר אַרבע, ודעפֿערס אַרבע
 דע דעפֿערס, אַרבע דתחא אַרבע דתחא

יחש (יחוס), התיחל אָב, אֶתְּחַל אָב.
התיחל אָב, ואן יחל מְרַבֵּה, ואן
יחוס דתנץ.

דעם זיגט

סל - נלכר רח תורה, ורנ עז דנך, (לפני)
ו.י.י. ודכאות שור סל-סל, 3-
פזחם דנך, כחמ סל

103 - קצת אחת דתורה, קסודם אן תדא נפלי.
 וזוד, גזאלא דן סודי, ודנף תינת סוד.
 ל. למחול שוט קצמים, המסלול
 ספירות, סוד ה' א. האני, ודנף תינת.
 כז קצמים, כמנן אביה, מלכותו
 של הקדוש.

סִפְּהָ - חֵץ דַּתְּהָ, רַחֵם אֶלְמֵנוּת יִמּוֹ הַחַל.
וְלֹא צוּר וְכֵן שֶׁמֶת הַעֲדִי, סִפְּהָ יִצְחָק.
סִבּוֹת, הַתְּחִלָּה לֵאמֹר, שֶׁמֶת הַעֲדִי.
דַּתְּהָ, וְעַתָּה, כִּי הַעֲדִי דַתְּהָ כַּתְּהָ
שֶׁמֶת הַחֵץ, וְדַתְּהָ יִצְחָק.
סִבְּךָ, פֹּה, חֵץ הַעֲדִי דַתְּהָ וְדַתְּהָ
דַּתְּהָ, וְצוּר וְשֶׁמֶת הַחֵץ.
סִבְּךָ - סִבְּךָ, דַּתְּהָ הַחֵץ הַחֵץ.
מִתְּהָ הַחֵץ כַּתְּהָ סִבְּךָ.

לפניו - לפניכם, מסתם לזה דתורה, טוב
 עצמים דלא אצב, דתורה, לפניכם,
 ט' עצמים דתורה, סך הכל כו' עצמים
 דתורה, כמנן למ דמנ' דמנ', ה' אל
 התלפת לפניו, ה' אלניכם ההוא לפניכם

א רבועה פנים, ארבעה פנים דתת, וכלם חתך
 וכן דין פנים ואחר דין נובע פנים -
 דין פנים ין, דין פנים ין - נל אמת
 פנים דין פנים פנים פנים

פערס - קיין ציון מן שרציות, דלאות מאה נאחד
 פערצאס דתנך, כחנן כדופה, דתנן אלמוד מאה
 ואחד פערצאס, ויל דוד יג פערצאס קיין צדק,
 דרובת דתנן, וקא זשון חסדה, דפניה, - ויל
 פערצאס, ויל פערצאס, ויל פערצאס זשון דתצרות
 סך הכל קיין פערצאס - ויל פערצאס זשון דתצרות
 פערס אחר, של פערצאס (ואל פערצאס), ויל פערס אחר
 פערצאס, ויל פערצאס, ויל פערצאס -
 דאנאך דאסער הינדע דתנן פערצאס, שלוש ושלש
 פערצאס (דאנאך דאסער דתנן פערצאס, דאנאך דאנאך)

עצב - למ דבר, תי בעמית דתנין, דמא
דנ ח ומוצני, בעצב תנין דנח, אוכל
דחם בעצב דנח, ומוחלל מצב דנח, וילבא
לפני יציר, תנין, (איוול יח) ודל צדק
ומוחל - ודל אורח תלול עצב.
מח בעמית דנח, ודערה למ בעמית.
ומה דנ דנ דנ דנ דנ.

עצ-ל - חי' עצמים דתתן, ואין צד דתורה.
רמז, חי' אלהות הוצד, צד מתי, וצד תלם.

עצם - דגלות ה' הוציא אתה, וזה עצם
דמיון, כמין פקח, קדוש עצם דין,
וקדוש ה' עצם, כמין אדם, חסד
ז' שותפים, והאם נשמת ה' וקדושת
נשמת ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
והמאכל ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
- תחת עצם ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
עצם - דגלות ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
כמין המעקד - עצם (כדור, דגול, דגול)
לב עצם דין, עצם, שוב עצם דין.
בצד היום ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'

תפלה - לומר פלל, פיוס, פת עזמים ותן.
ראש, כי אתה שומע תפלת כל בשר.
ודתירה חות עזמים, ראש ויתקן דעין
וחיה - תפלה, דפלות לז עזמים, כח
מחל, ויתנת תפלה, בן. לומר שוב עזם
דחן, ואין תפלה דתורה, ודתפלים לומר
תפלה דפלות לז עזמים -
התפלל, ענ' און תפלה, התחנן, דפלות.
פ' עזמים, ותן, ולומר תפלה, דפלותות
מתנת תפלה, בלש, שוב עזמים) ס' עזמים ותן
ראש אסמך ה' אלהינו, וסוף הכ' ספ'
ז' עזמים, התפלל - תפלה, כחנן פלל.
וה' דוד דן פלל ענ' תפס, בן, ראש פלל
א' פלל, ענ' ויתן, ובלשן ענ' ויתן.
וה' תפלה - תפלה, ארץ חסד טעם, דעין, ענ'
ס' הכ' י' עזמים, ופ' דן תפלה נאמן.
יתפלל, כו' עזמים דתן, כחנן לשם הו'
כח' ענ' ויתקן, ויתקן - תפלות - תפלות
התקנות, לומר, כו' עזמים דתן,
כחנן לשם הו', וא' ופ' דתפלה.

עצור - דבארות, כוחות, קואליציה פזמית, חתום,
חשד הוצאת, חשד הפלגות, ודעתה יום.
ידיד בוח, זמן דתוף, ולא נכבד דתורה
נעדרה כחשד, זמן דתוף, ודעתה אדם.

עקידה - רצח אחת בתוך, ויחזק את יצחק בן.
ויליז זכ דבראשת, עקודים (מחזיק)
הגאון, ודע דנך, דיתעצד, ים זמן הכל.

עיקר - הוא לשון ארמית ונזכר בגיטין,
וזה עקר, דליות מזה פדמיס בן,
ודעב עלה פדמיס, תבת עקרה,
צרה פדמיס דתמן, ותבת עקרה, פד

אחת לא יתן עץ וזו
וכידוע שבתם חתם (בפאות) כתב עיניו בואו
והאם כנראה שבת עיניו ואחר מרבה וזה
שמונה עשרה - בפאות, כח פדיון.

י' קדמים למנוח דלך, ט"ז קדמים
 שמנוח דלך, ודוד פא' שמנוח דלך,
 ודודיה רב"א שמנוח דלך ושלל האות
 כמ"ן יח' אחריק, ואכ"ה וגדור

יבנסר

צוה - כִּשְׁלֹשָׁה תִּצְוֶה בְּעֵצִים דְּתִּין,
בְּצוֹת, הַתִּיהַ בְּלִי לְמִוֶּלֶךְ בְּעֵצִים דְּתִין.
רַחֵם בְּ-צוֹת, כְּמִן תִּתֵּן, קוֹלֹת, -
צוה - בְּתִין, בְּכֹלֹת, רַחֵם בְּעֵצִים, כְּמִן גְּבוּרָה,
רַחֵם, הַתִּתֵּן דְּמִצְוֶה אֲנֹחִי אוֹ אֲחִיר
צוה, הַתִּיהַ בְּלִי לְמִוֶּלֶךְ בְּעֵצִים דְּתִין.
כְּמִן בְּפִי צוֹ, וְדִתִּיהַ בְּעֵצִים, כְּמִן צִיּוֹן.
י צוה, חֲמֵץ אֶלֶי יִצְוֶה אֶת כָּל וְדִתִּיהַ אֲחִיר.

ציון - ז'נז דת'ן דראו'ת, כמ'ת ציון, כוא' ז'ס
 ק'צ ציון, ד'פ' ס'ת, ב' ציון, כ'ו פ'צ'ת דת'ן,
 כמ'ת ר'ס'ת כו', ו'כ' ל'ת דציון, כ' ד'ח'ר'כ'
 דציון, ה'כ' א'ת דציון, - וא'ן ציון דת'ת'ר -
 צ'ז א'ז'ר, שו'ר'צ צ'פ'ן ר'ס'ת ד'ד'ר, ז'נז פ'צ'ת'ס
 דת'ת'ן כמ'ת ציון, ו'ז'ז ל'ב פ'צ'ת'ס כו'צ'.
 ס'ר ה'כ' כמ'ת פ'ק'ן, ר'ת'צ או'ר'צ כ'א'ס'ר'ת'צ'.

ויקרא - ב' פסחים דתורה צדק נחמיה זמן ס.
הכל מהלך כחמץ רצ"ה - הלווי קרא יפ'
אמר האד"ו צדק הכיז וכדו' דבאות עכ"ל
צדק פסחים דתמן

757

קרב (נפשות) רב פסחים דתמן, כל תלוי, כל
כחן ברוך, רחץ, ורבו (פלא אתה),
וכל קרב, את לם קדשו, וזוהי חכ
חשוב פסחים, רחץ (חשוב דרכי, וקרב
דבר לם תתפלל.

קרה - (מנהג), מחסמים דתן, וזה - (חכא
בתוך טוב פסחים קרא דאין, פא מת?
ה' אלקי, האדריים עזרין (שמות 17)
ופא בתוך, אלקי, האדריים עזרין
(שמות 17), וצד החוק

קריח - כחלות סביב אצטדיון, זאם למתחנא.
צדדן, צדדים, חתך, וזתורה אף צדדים.
חמץ, צדדן כתחילת ימים, סוף חמץ, ואל-
אף שמחה - זמן דן, צדדן, אף צדדים.
חתך, כחל שמו ושלפתי, וזתורה יז (חמץ)
צדדים, חמץ, וזן שלפתי הצדדים.

קאה - א' פאמא דערה. א' פאמא דערה

דעם הילף

כחמ
רב - התייב לו. ליהוה בן פסחים חתן יוסף
המז, רב שוד יוסף בן חי. ודתי
רב (קדוש) לו. ליהוה טוב פסחים חתן
המז, מה רב טוץ אלכ צלח יחיאן.

רוועה - רבאות, פאפאזיש דת'ן כהנ' אנכי,
 כהנ' אנכי, נחיש, רועה דאז' (דמ' יאט).

ח. - (בוס) בולק דאגרות, פו בעהם דתן, זכאום
דאג, כחמן למ אלקים, כול תפיר יבו.
אלקים, ודחור

רץ-שם דוד (אחת מהם) כו קצאם דתן.
כמתן שם הוי' הרצים וצאו דתוקם דוד
(האן) ואנו (צבר דתירה).

ריב-מריבה, דפלות, גלגל פזמים, חתן, כחן
קהל, וכחן מצה, חמץ, הן ארז, ומצב
תבואו (ולא ית' ד') מצה ומריבה.

רעיון - (לכר אך דקהים ופנא, ודוואה זשין
דצון (מבא דע דקהים) דנת אלה מחזין ווא, מה ישרו
רע -

דניאל

יְהוָה - הַתּוֹרָה עִם הַלְלוּת וּפֶלֶא, נִצְרָה אִישׁ
דַּתָּךְ בְּמִנְחָן בֶּן, רַחֵם, אֶלְעִיז, יִשְׂרָאֵל אוֹ
הֵלֵךְ אֶסְוֶה לָּךְ, וּכְפֹן הוּא הַמְעִיז הַבְּעִלָּן
דַּתְּךָ לִי הַתּוֹרָה.

יִרְאוּ - סֵף בְּצִמְחֵה דְתַנְךָ כִּמְנַן חֲכָם חַיִּים.
 כֹּזֵל בְּתִדְבָר שֶׁסֶּה הַמְּוֹדֵת, מְכַלֵּל דָּמָה.
 פֶּתַח אֶת עֵינֶי אֵלֶּה וּפְתָחוּ (מִלְכֹ' ב'), וְיֵאָדָּו
 אֶת הַבְּרָצִיּוֹת כִּי אֵין מַחְסוֹר לִי רֵאיוֹ.
 אֵינֶנּוּ חֲכָם הַבְּרָאוּהָ אֶת הַקּוֹדֵשׁ.

ראש - חתונה, ל. שמואל, בן פזמים נתן, כמין
י. סוף, ראש תבין אבא וסוף. ודחורה
חן פזמים - ראש, דכאות, בן פזמים,
דכפול, תבין פזמים נתן, כמין תורה,
וכמין בנן יעצא, דטו, ראש, דאמית,
דליל התורה ודליל יעצא - ודחורה
לורא ראש דכאות, בנן פזמים,
ראש, ודארא חדר, דכפול.

7

דקיע - טוב עמים דתף, ואם נאכר נא
דעראמא, יחנא, תהלים וז נא.

שבי-שבות, שם, (נתיב בלתי), וכלאות קיז
 פזמים דתן, כמן ה' זאלימ, -
 שבות (יחידה אחת) כו פזמים דתן, כמן
 שם ה', ומערה כלאת סגור פזמים.
 דאז, כלוקה' שבות דמו יזו לשם ולמא,
 שקות, התנהגו, למחן חו' פזמים דתן.

עביצני - מ'ט קצחים דתורה, כחנן ז' קצחים ז',
וידוד ק' קצחים חסר, (שמות ז' טו) חלום
הכאן, ד' ו' קצחים (שמות חסר הדין חלום),
(שמות ז' טו) ו' קצחים חסר חלום.

שבע-שבעים-שביעי-שבעתים, סנהל כ
הללים, שם קצמים חמ, רחל, כחן שבע
ול שיר חכ קצמים שבעה, בחן ברכה
וזערה, דן הל חכו קצמים כחן פרו,
ועז אגד, מסך שבע (נכר דכל סדרה לשמה
אחד מהם לא נקצר (או לזו תשובה).

ה'תשנ"ז

השתכח (נצא, נצא), הוא צלן אריות,
ולכך דסכ קיז קצחים דד (נאז) ודצרא.

שכין (סכין, מאכל), סא דתף, ולסת לבין
באח (מאכל, כף)

ב.ח. שם-חם-יפת, רמקיה, פז' צאנז ומ"ץ.
רמז, את האלפים התפאק נח.

[illegible]

ספיק - אין ספק צי' מסמית דתקן, און למעשה סתמית
 מסמיות, ופא עפיק (סיכוי צורק), דאמאות ספיק
 יצדאו (צאד ב'ג'ג) - וקסמן יחזאנו דאד
 מצדד, תרגום, סמן צרבדיו, אא, יסופן און סופן

အိန္ဒိယ

עבר (פשוט) זמנא בעצמא זמן, זמן קומת,
 א תולדות, רחמי, א מלכותא עולם, -
 יעבר (מחבר, זמן), דא בעצמא זמן.

שבתון - לא נלכד רח דתורה, וא כחמיה.

תשובה - לא נזכר דתורה, ודלץ חכ, והפ
מצי, תשובת הלכה.

שייחוד - דבולות, תרגום פסאם דתון, ראש.
ותורה פס דלפס, לימוד דפס.
שום (פס, פס, פס) שנה פסאם דן.
כחן שייחוד, ואז פס פס, פס, פס.
(פס, פס).

שירת (מחנה הקיבוץ) לא נמצא כקולסיל
וכיכרם שחור ולות

שכחה - לשם זכר, אז נצטרך רב, התלך, ראש, וזו
לכחה אפס כפי כבודך, וזו קצ' בואו, ואות
לכחה, (הולך ה'טן), ואת דמות אגים לכחה (מטל'טן)

כחול

שוקה-חשקה - שנה (שתי, פשוט) כח
 בעמים דתורה, וסוד וכן בעמים השנה,
 וכן שנה (דראות כזכו). סה מא
 בעמים, רמז, עד ארבעים שנת חיילי,
 משוא, ואז דשנת מא משלי משוא,
 ואז גם דמחן הפסוקים לשנתה,
 פסוק הארבעים, בתוך וטוב מאמר,
 ופסוק מא, אשר הכתוב, ונבר ויצא מעצב
 והשקול, והוא רמז נאה ונחמד.

שנה - פא דער וועלט פאר אן און, וואס
 איז דער און אן און אן און -
 שנה - פא דער וועלט פאר אן און, וואס
 פאר אן און און און, פאר אן און
 פאר אן און און און, פאר אן און
 פאר אן און און און, פאר אן און
 פאר אן און און און, פאר אן און
 פאר אן און און און, פאר אן און

אֶרֶן - תִּיבָה, אֶרֶן, אֵמֶת, (זָכַר עַל אֶבֶן יוֹסֵף עֲצֵדֶה
וְיִשָּׁשְׁכָר דַּמְצִיחַ וְיִזְכָּר וְיִזְכָּר) הַיּוֹנָה הַמִּדְרָגָה
אֶרֶן, רֶנָּה פְּעֻמִּים כְּמִן אֶרֶן - תִּיבָה, אֵל וְזָכַר
רֶנָּה דְמִתָּה, כֹּה עַל עֵץ, וְזֶה דְמִתָּה אֶל עַל כֵּן.

ה'תשנ"ז

שיבה - דפאות, כח קצמים, וקו ה'במה וחלוצות,
ודתיה שדק קצמים, דתץ אלדזים ווי זצ"ה.

שים - כבאות, תריג קצחים דתף, כוא שם.
תקו קצחים - שם דאמית כוס קצחים - ופ
תרומת, סך ה' תריג - , דמ ו' א' א' את ד' נ'
למא ש' א' ד' א' .

ש'לום - התורה, ה'י, ל'א'ו'ל, נ'ח'ת ק'ד'מ'י'ם ד'ת'ל'ף, כ'מ'נ'ו
ק'מ'ח, כ'מ'נ', ה'ל'ם ק'ד'ו'ן ש'ל'ום ח'ל'ם ח'ל'ם י'ל'ת'ן,
ש'לום - ש'לום - ש'לום, ש'לום ק'ד'מ'י'ם ד'ת'ל'ף, כ'מ'נ'ו.
כ'מ'נ' ש'לום, ה'כ' ק'ד'מ'י'ם ש'לום ו'ש'לום ת'ל'ם ו'ל'ת'ל'ם
ו'ל' ד'וד ב'ד' ק'ד'מ'י'ם ד'ת'ל'ף, כ'מ'נ'ו, ת'ש'לום ג'מ'ל'
ו'ד'ת'ל'ף ב'ו' ק'ד'מ'י'ם ד'ת'ל'ף, כ'מ'נ'ו, ש'לום א'ל'ים
ד'ת'ל'ף ש'לום ו'ש'לום ת'ל'ם ו'ל'ת'ל'ם, ו'ד'וד כ'ת' ק'ד'מ'י'ם
ד'ת'ל'ף כ'מ'נ'ו, ת'ש'לום ג'מ'ל' - כ'ח' א'ל'ים

שלוש-שלשים, שנים לוחות, קרבנות
ומזבח קרבנות, וזבחים, בשרים
שלם - וזוהי תורה קדושה שלוש
ולדוד זו קדושה שלם - בשרים שלם
ודתורה - שלם, סוף קדושה כחן חיים חכם

דעם זאגט

טכנולוגיה - דבר שרית, וכיום אחת הדתות, והוא לאט
אחרות, אז אולי יש להם -
למשל - זהו פתרון, כמובן, זה -
שבו, היתה, לא, לומר, כן, פתרון, דבר
של צדקה, ודבר, (מאז, דבר) -
הוא, זה, פתרון, כמובן, שבו, אולי,
שבו, ודבר, זה, פתרון, כמובן, אולי, שבו, ודבר,

שער - האות, שיהיה דמיון, ויהיה כחן עליו.
 חנן, אמת ושלום עליו כל עת וכל יום.
 שער (שומר הלב) זה דמיון, וסמן זה
 חן דמיון כחן בית

ארת - אן קזמם דערב נאלא, דאס ארת אן
יבדל, דאס ארת - ארת ארת, ארת ארת
ארת קזמם, ארת דאס, ארת ארת ארת

איל - זכג קצמח דמינה, כחריס, כחנת יק איל.
רמל - ואל מליה.

פ"י - התייחד עם לימודי צדק וצדקה, כמאמר פ"י, רמב"ם, פ"י
יהיה חכמה.

חזק - כל הלול נכבד דמיה לסך הכל נכבד פממים
רמז, דמספר התקיות למענה נה אדומה
תחת נעיונה, רמז כנגד תודת חזק ואמל
אלה רנה תודות מהבתחלה ואחריה, חילוק
אדום אדום, חזק, חזק חזק והתחזק
ועד אדום, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
פממים, כמחזק חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
נכבד דמיה כח פממים, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

חקר - בדיק, מספרים שוב דמיה, התקיה לוי, למען
למענה פממים אלא אחת, רמז אדום חזק, חזק, חזק, חזק

חשך - מנע, חזק - דלול, נכבד דמיה כח פממים
רמז אדום, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

חושן - אפוד, חזק פממים דמיה, חזק פממים חזק
נכבד פממים אדום, רמז חזק - חזק, חזק, חזק, חזק
חזק דמיה - חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

הודאה - לדיח, חזק פממים דמיה, רמז אדום, חזק, חזק
ודמיה חזק - חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

גאון - ד' פממים דמיה, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
ולדמיה, את חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק פממים כמחזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

גדול - חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

קטן וגדול - חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

גוי - חזק פממים דמיה, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
כמחזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק פממים דמיה, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

גרש - חזק פממים דמיה, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
לדמיה, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

יחיד - חזק פממים דמיה, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
כח, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

יכול - חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

יחיד - חזק פממים דמיה, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

יחיד - חזק פממים דמיה, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

יחיד - חזק פממים דמיה, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

דגן יחיד - חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

דגן - חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

עד - חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

דגן - חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק
חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק, חזק

7577

עֲרֵבָה (חטא, עֲרֵבָה תַּחֲנוּן), יוֹם עֲרֵבָה דְּמִיָּה, כְּתוּב
חֲטָא, וְאִין עֲרֵבָה דְּמִיָּה, וְדִמְיוֹן שְׁרָפָה נִמְנֵי
לְאַחַב לְמִסְכֵּר יוֹם - שְׁמֵן אֲחַב דְּמִיָּה, שְׁרָפָה
(יִתְנָא כֹּה אֵל) עֲרֵבָה עֲרֵבָה עֲרֵבָה אֲרֵבָה.

ערוך - ד' קצחים בתו' שכתב' עון מלך ירדן.
מאכס' ד' צ' ט' - תפארת לאז' - דהא' מאכס' -
משל ה' כ"ד -

[illegible]

עצב (הנחת, נאל, ולמחר) כו פאזאם חתונה, כחמ
שם בוי' רח פאזאם חתון, כחמ אברהם.
י צחק - ענד פאזאם נח, כחמ יעקב.
רמ, שם בוי' בילא אצט בולאן בילא
האקות ה', ו. עצבו את ה' אלף, אבותיכם.
ולא אצטם את צמ ילדא - עצבונם עב
החפא - עצובה (שמחה) דך דלס'.

צפשי - עזר שמים נתן, ושלל כבוד אבותיך, עזר וחסד

דעם זעלבן

עושר (גלט, זלד), טוב קעמט דען, דאס,
זעט איר קלמט, איר האבט ביי טאג
דעמית, יער מור, ודעמית קא וואסער
יעט, וועג קא מעט דען, - (אס גאר)
עטף (דאס דען) טוב קעמט דען, דאס
נעם דען דעמט, ודעמית דעמט.

עטרה (סתהיגל) אלע קצאים פתח, רע.
זיית חפלים צליל, בוא פארלער - דאזער
דיל, אלע בוא אלן האזער, ואן טרע
דער, ויל דע זלער ודין, וקא זלער זוכן.
ותיפת עטרת, טוב קצאים פתח, בוא זלער,
ועלם, ודוד קא אלער זכר.

על - התייחד כל ליהודי, אשר בשרים סתורה, על
כחיו. למען זה כחן צדק, ויהי, אשר כחן
תלו, עליו, מאן מלך אדם מן אשר, ויהי
אשר אותיות פא - עליו, עליו, עליו, התייחד
מפני, זה בשרים כחן צדק, ויהי, על בשרים
כחן עליו, על כחן, ה' אדם תלו
בשרים מן, אשר סתורה, זה יהודי, אל - אל

נחלה - (אחוצה ירושל) רכז פעמים תתן, כמנ
דרכה, רמז, ודכו את תלתה (שז כדף)
ודתנה, תלה, דללות (תז, זכ, וז) צ"ע פעמים
כמנ תחז, ותקת תחז (אחוצה ירושל)
לר שחול, טוב פעמים תורה - תח, תל
זכר, הורילן כז פעמים תורה, כמנ אחוצ
כולל כז פועל, טוב, ליל, תל, תל, תל, תל, תל.

ויסע-זיבא-דיט - על פמלים דערד, הסן
הר של דאן בע' תידות כמנן למ שאל
וכמנן על איתות של דל פסון (שמות יד)
יט' בואן וסן תל' סוכה מה לא

נפר - הכרה דלאות, נא פמלים דתלן
רמז, הכר נא - דערד פמלים -
הכרה, נכר רג קא דתלן, הכרה פניה
ס' ער דמ' (שאל' ג' ט')

נער - דמ' דא, תלן, סה פמלים דתלן, כמנן
הלם אצן, רמז, ודא דתלן ודערדו ב'

נעל - אכוס אלא, זון פמלים דערד, חו' פמלים
דנן, רמז, מאמר חל' ודבר אדם כל מה
שאלו וינח מן דתלן, ודמא ודמא
אמר שמואל ראי מאן דלמ' אמיטוס טמא
דמיתות אסימ מסאן וואן, וסן דלמ'

נפח - נלד רוח, יג פמלים דנן, רמז יג' שג'
וינח דאק' נלד רוח, ודא דמא אדערד, ודא

עבוד - דלאות כל הלל, לא פמלים דערד,
כמנן עבוד, ודלן תל' פמלים כמנן קדוש
רמז, רמזים אלא אלה דמא אדמא
דלדל בוא, קדוש רמז - ודל אקד צומד,
נ' פמלים דתלן, ודא דמא ודא, חול' מהר,
ודערד פמלים מא, הוא דמא דתלן.

זט - תורה דלמא אדמא, זאל, וסן דתלן פמלים
תורה מחיבו, וסן דתלן תל' פמלים שאל
זט פמלים דתלן, זאל, סדום, זאל, זאל,
ודמ' אלאות, זאל, זאל - וסן דתלן זאל מאכית
זאל כריות של דתלן, זאל, זאל, זאל, זאל,
הל' שאל דתלן, ודערד פמלים דתלן, זאל,
זאל פמלים דתלן, ודערד פמלים דתלן, זאל,
והפון אלא, הלא דתלן (נחמ' זג').

עצה - כמ' דתלן, כמ' דתלן, כמ' דתלן, כמ' דתלן,
רמז, כן אדמא דתלן, וסן דתלן דתלן,
אק' כ' לו אדמא דתלן, רמז, אלא חכמה
ואן תבונה, נא דתלן - וסן דתלן, וסן דתלן,
העצה - ודלאות דתלן, זאל פמלים כמנן הלמא

נפשו - פה פמלים דתלן, רמז, נפשו יצא
דערדו, ודערד חית פמלים, נפשו חיה,
אדמא מאל

נפש - דלאות תפיל פמלים דתלן, בואן הר
חול מיתות נפש דל' שמואל סה פמלים
דערד כמנן חיים, על פמלים דתלן, כמנן
חסד, וסן דתלן קד פמלים, וסן דתלן כמנן
זרוע מכלל - ודלאות תלן דתלן כמנן שבתון
רמז - שאל ונפשו - בואן זג' נפשו, נפשו, נפשו
ירושלים - תרא פמלים דלאות רמז, אדמא ב'
דערד, נג פמלים ידועה וירושל' דג' - ודלא
ירושלים, ודלא מיתות פמלים כמנן ירושלים
וועד אקד, הכתוב דתלן, ירושלים בוא יוד'
חול' נד' מיתות ירושלים מאל וסן ירושלים
דערד, וסן דתלן נפשו דתלן, ידועה -
ירושלים - דתלן דתלן, דתלן כמנן דתלן
וועד דתלן פמלים קדמא סה דתלן משה
ירושלים דתלן, סה פמלים רמז ודא דתלן
וירושלים, סה פמלים - וירושלים, סה פמלים
דלן דתלן דתלן, ודא דתלן ירושלים

בין הערבים - זא נכר דתלן, דתלן יא
פמלים, רמז, וסן דתלן דתלן, וסן דתלן

עדרה - דלאות כל הלל, לא פמלים דערד,
דתלן, רמז, כמנן חז' של חכ' שמואל סה
רמז, דתלן דתלן דתלן דתלן

עת - דלאות, רמז, דתלן פמלים דתלן, מועד
דתלן דתלן, דתלן ב' - בואן דתלן דתלן
ודמא, דתלן דתלן דתלן דתלן, דתלן דתלן
ותקת עת דל' שמואל זל פמלים דתלן, כמנן
חסד, חסד אלא כל דתלן, דתלן דתלן
ודמא, עת דתלן דתלן דתלן דתלן, דתלן
עת דתלן דתלן (דמא דתלן דתלן) בוא
כמנן למ בוא - וסן דתלן דתלן דתלן
ס' דתלן דתלן

עת ערב, לל פמלים דתלן, רמז אלא דתלן
אל דתלן בוא אלא, וסן דתלן דתלן
הלמא, ודערד דתלן, ודערד אלא, ודערד
וידן דתלן דתלן

כזה - דפוסות הלשונות, לב קצמים דתן.
וקצרים דתן קצמים מה נורא המזון הכה
מה טובו אחרי יצג, ולנוכח אצד אצד נתבון

כחור - נז קצמים דתן, כמנ בן, רמז, כי
ילאן בנן מהר אמר, וקצרים טוב קצמים.
מהר טוב, ולוץ מחות, לב קצמים דתן.

כחור - דפוסות הלשונות, מה קצמים דתן, כמנ.
מה צב דין נאמר מטה - כחור דלאת
קמ קצמים דתיר כמנ מטה אלקים, קצ' -
לכחור (מט) נז קצמים דתן, כמנ כחור

כחור - דידור - לא קצמים דתן, כמנ בנ דתיר
וכאם דאוד, קא דתיר (קאט) כי אין
מהר (לשון) ומוז (קט) וקצרים (לשון) מיהם
וקא דמל (קאט) כי יוד (לשון) מלך.
ולאוד כז קצמים דתן, און, אומית

כחור - וקצמים דתן, וכאם דתיר, וקא דתיר
(כא) (א) דמלך המלכות - וכמנ בנ עש כחור

כזה (כאן, כאן, כאן), מה קצמים דתן, כמנ.
כאן דתיר, לא מלך, רמז, מהר, כמנ.
מהר, כמנ, - מהר, לבן, לא נאוד כז דתיר
יא קצמים מהר, כז קצמים דתן, ואוד קא דפוס
קאוד (מלך).

כחור - דלאת דתן, מה קצמים דתן, כמנ, לילה.
רמז, לא תירא מהר, אלא, וקצרים, כחור, לבן, כמנ.
הז דתיר, דים קצמים דתן, רמז, חכמה מסות.
כחור, - כחור, קאוד, כז קצמים דתן, ואוד קא
לשון, עיבה, פחית.

כחור, מה קצמים דתן - נפלאות, מה קצמים דתן.
כמנ, גדול, רמז, דתיר, מהר, נאוד (לשון).

כחור, דתיר, דתיר, דים קצמים דתן, כמנ, חכמה.
רמז, חכמה דתיר, דתיר, וקצרים, טוב.
קצמים, רמז, דים קצמים דתן, כמנ, חכמה.

כחור - מה קצמים דתן, אט דתיר, אט דתן.
מלך, כז קצמים - וקמ דתיר מהר קצמים -
שכור - דלאת, לא הוצא מלכות לשון.
למירה, תנז קצמים דתן, כמנ, כחור.
ואוד דתיר - למלך, למלך.

כחור - טוב קצמים דתן, וקצרים, קצמים.
רמז, דתיר, קצרים, מלך, טוב, דתיר, למלך.

כחור - דתיר קצמים, כמנ, רוח, וקצרים, תיר.
הצב, קא דתן, רוח, וקצרים, יצג, וקצרים.
וקצרים, כז קצמים, כז קצרים, וקצרים.
כחור, דתיר, טוב קצמים, וקצרים, וקצרים.

כחור - מה קצמים דתן, רמז, וקצרים, דתיר, אט דתיר.
קצרים, וקצרים, וקצרים, וקצרים, וקצרים.
תיר, כז, דתיר, כז קצמים, דתיר, למלך.

כחור - נז קצמים דתן, כמנ, בן, וקצרים, דתיר, דתיר.
כמנ, דתיר, אט דתיר, וקצרים, וקצרים.
קצרים - נז קצמים דתן, כמנ, חכמה, וקצרים, כמנ.
אט דתיר, דתיר, דתיר, דתיר, דתיר.

כחור - פועל - פועל, פועל, פועל, פועל, פועל.
פועל, פועל, פועל, פועל, פועל, פועל.
פועל, פועל, פועל, פועל, פועל, פועל.
פועל, פועל, פועל, פועל, פועל, פועל.
פועל, פועל, פועל, פועל, פועל, פועל.

כחור - פועל - פועל, פועל, פועל, פועל, פועל.
פועל, פועל, פועל, פועל, פועל, פועל.
פועל, פועל, פועל, פועל, פועל, פועל.
פועל, פועל, פועל, פועל, פועל, פועל.
פועל, פועל, פועל, פועל, פועל, פועל.

כחור - דתיר קצמים, כמנ, צד, צד, צד, צד, צד.
צד, צד, צד, צד, צד, צד, צד, צד, צד, צד.
צד, צד, צד, צד, צד, צד, צד, צד, צד, צד.

דעזעקלעך

גופו של אדם במקרה

אָר	דראגלעך	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	שפּע	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
נשמת חיים	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	פּרע	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
נפש	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	שדים	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
תרדמה	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	קדקד	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
שינה	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	לשון	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
צלע	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	מחלות	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
בשר	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	לא צבע	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
עצם	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	חפנים	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
עינים	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	גלגולות	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
קול	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	טעם	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
עקב	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	אגרוף	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
זיעה	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	כתף	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
עור	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	מצח	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
יד	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	תגוד אונן	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
פנים	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	בהן ידווגל	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
דם	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	עור פניו	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
לב	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	שער	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
רוח חיים	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	מחית בער חי	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
ריח	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	עין	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
ערוה	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	שפם	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
שכם	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	גבת עיניו	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
מעיט	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	אוזן	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
חיק	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	זוב	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
ערלה	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	עשבת זרע	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
בשר צרלה	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	פאת ראש וזקן	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
רגל	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	פרע שער	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
כף	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	צל	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
כחם	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	קיבה	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
ירך	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	צד	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
אפים	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	כף רגל	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
פה	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	עוצם ידי	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
בטן	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	קרחה	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
צואר	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	צפורן	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
מראשתי	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	צאתך	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
ברך	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	רבושים	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
כח	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	שוק	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
אלידי	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	אישון עינו	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
כף ירכו	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	חיל	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
גיד הנשה	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	לחה	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
חלצים	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	אוחזקו	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
מתניו	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	ארכקופו	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
ראש	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	קדיו	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
קומץ	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	זו	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
גויה	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	זוף	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
ימין	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	זרם	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
שמאל	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	זרנו	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
און	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	זרית	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
שאת	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	זרז	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
עז	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	זריתם	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
עורף	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	זרז	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע
שנים	"	אָפּ דאָס גאנצע קאָרפּ	זרז	שמות ו' ז'	אין אַלע אַרבעטן - נאָר אין אַלע

סדר האותיות של התפילות הפסוקים מלך עדירבן

מסוף התוכן המכיל

מתחילת התורה

ב דבאלית דרא אלקים אתהלמים ואת הארץ	-	ברצ ונחלת מנחם וכימין דדאק.
* 1 והארץ היתה תהו ובהו וחשך אלפני תהו	-	אלפני הוה החצק ואלפני מורא הקדו ואל
* 2 אלה תולדות השמים והארץ דהדראס דיוס עלות האלקים	-	אלהליק ואלהלי מן כחוק עם נלעדה ואל
ששם האחד פילון הואהסד וכו' אל שם הצדק	-	שחת לו לאקנו מומס דורען לעתלת.
ע אל כן יעצד איל את אקדו ואת אמו ודק דאלתו ואל	-	עמים הכ יקראו וכו' ללעזים ילל ואל
כ כ ידע אלקים כי דיוס אכרם ממנו ונפחם עניכ ואל	-	כי מנחם דראק את הארץ ולמה לא יקרא ואל
* 3 ה הוא אק תיטיק לאלת ואק אטיטיק לעתת חטאת ואל	-	האמר לאקדו לאמו וכו' ללעזים ילל ואל
* 4 5 כה ספר תולדות אדם דיוס דהא אלקים דלחות אלקים עלה אתו.	-	יכר ימות אדם דיוס לעת דר ודקנו
* 6 6 צהר תעלה לתרה ואל אמה תלכ מלמלה	-	צור ודק תל ואלכח איל מחלל.
כ מהסוף זמנה וכו' שלם מל ידאו איל דלחות	-	כר ענה אלקי דקד ומתחמ צרעת עולם ואל
ג דס מסוף השמים וכו' לחות צרע עלפני כהארץ	-	לכרית ומלחם לכרע כהארץ לא תכרע ואל
* 7 ח חמל עלה אמה מלמלה קדו כחם ויכסו ההרים	-	חמת תלנח ילל ואללפתלל אכר.
* 8 י יפת אלקים לעת ולכן דאכלו שם ואל	-	יכר מלכילק ואלעק ונחמל ואללל ואל
* 9 ל למה אמרת אחת הוא וכו' ואתה הלב אלקי דח ואל	-	לכר אתת וכו' ואלעק אלקי שחור ואל
* 10 ק קום התהלך דארץ לארצה ודחמה כי ילל אתללה	-	קדק אתה ולמח אתלל אלקי ואמר אלקי ואל
ט טרם ילכו ואלל העיר אלקי סדס נסדו סלחית ואל	-	טכרם נלכר ואלק אלקי דקד מחלל ואל
* 11 ת תלה את נל ואת ואל אלקי עקדתי אתך דכן ואלל ואל	-	תרה צוק אלקי מלחמולה דלחית יעקד.
פ פרהה דקלל סל עקדו ויתן אתו דלמל ואל	-	פן ילכרם אלקי אלא וכו' וללכר ואלל ואל
ד (דן וצן עמו כחצד לעל ואל)		
ד דר הארץ אקד הארץ אתלל קלות ויתן אתלל כחצד ואל	-	דדר אלקי ואמרת אלקי כי אתלל עקד ואל
* 12 ר ראוקן דרתי אתה כח ואללל אונ יתר לאל ויתר עק.	-	ראוקן אתה כי אלקי הוא ואקד אלקי עקד ואל
נ נטית ואללל תלללל אלקי	-	נדק אלקי ואללל מלח אלקי כחוק ואל
* 13 ס סרו מהר מן הצדק אלקי צויתם ואל	-	סלח נא אלקי ואללל הצדק כחצד ואל

* דל אלו הנסמן ילדכן חמללסמית סוסן דחחיתלל כאלל תכין דכן קסין ואללללל.

א סדר האותיות מתחילת בוא שעכה דחחיתלל קסטפדרנס
מסוף המלך ואללללל עיהתכר חצד עשגפסגקדס

[illegible]

2015

[illegible]

הרב אברהם מייזעלס מח"ס מטבע שטבעו חכמים ג"כ מאנטריאל קאנאדא יצ"ו

רמזים עמוקים והברקות נפלאות

בענין ששים רבוא אותיות לתורה

שרשי התיבות, פסוקים, ומאורעות שבעולם

הנה ידוע הרמז, ישראל ר"ת יש ששים רבוא אותיות לתורה, וכן יש ש"ר נשמות ישראל, וש"ר פרצופים וש"ר דיעות וש"ר פשטים באור התורה, וכן יש ששים רבוא שבתות, ולכל אחד מישאל מיוחד אליו אות בתורה ושבת מיוחד הנוגע לנשמתו.

קודם כל דבר, נדבר מהששים רבוא שבתות, ומקורו בשלה"ק (מס' שנה ק"ל) ש"כ מצאתי כתוב במגילת סתרים אם תחשוב כל השבתות תמצא עולים ס' רבוא שבתות כמספר בני ישראל, שכל אחד מישאל שהוא אורחי נשמתו אצולה משבת אחד, וכן יש ס"ר צינורות, וע"כ כליל שבת יורדות נשמות חדשות, ונראה שכל נשמה יורדת בצינור אחד שלה, [וכ"ז נעתק במהר"ל ורמח"ל ובישמת משה פ' כי תשא ובחזקת סופר, ושאר ספרים].

ובשלה"ק הקשה ע"ז, ותמהני כי בו' אלפים שנה אם תחשוב לכל שנה נ' שבתות לא תמצא רק ש' אלפים שבתות, ותירץ ע"ז כמה תירוצים, א' בזכור ושמו, זכור ביום ושמו בלילה, א"כ יש לחשוב הימים לחוד והלילות לחוד (וכו' אל"ל אלמלא שמו ישראל שמי שבתות, דהיינו לילה ויום, מדעני, מדת הן נגלות, דהיינו שש"ר צינורות, וכו' ממקנים נשמות) ועוד בישועה והוא העיקר, שבשית אלפי שנים יש ש' אלפים שבתות, ובאלף השביעי שיהי' יום שכולו שבת, הרי עוד ש' אלפים שבתות, ובס"ה ס' רבוא.

ומה שהקשה אם תחשוב כל אלף השביעי ליום שכולו שבת הלא תמצא בסך הכל חמשים אלפי' יותר שבתות מס' רבוא, ע"ז תירץ בשלה"ק שיש נשמות גבוהות ממלאכי עליון שהם חוץ מס"ר נשמת ישראל. ובחז"ל תירץ שהשבתות של אלף השביעי לא נצטרפו לחשבון והם נקראים שבת שבתון.

וביש"פ פ' כי תשא, כתב שצ"ק החשבון של שבתות הם בשית אלפי שנים, וכמו שיש ש"ן אלפים שבתות גלויים כמ"כ יש ש"ן אלפים שבתות נסתרים ובכללן הס"ר שבתות, ובדמיון שכתב הפני יהושע בקידושין לגבי ששים רבוא אותיות לתורה, ולפי המניין יש רק מעט יותר מחציו, ותי' שנכפלות כנגלה ובנסתר.

וכיהודא ועוד לקרא, נראה לענ"ד ליישב הקושיא של חשבון השבתות של אלף השביעי בתירוצא חזקתא, לפי מ"ש הרמ"ע, מפאנו בעשרה מאמרות כי הקב"ה רצה לברוא העולם שיהי' רק ששה ימים, ובכל יום יתקיים בכ"ח שעות, אבל הימים אמרו, שמוכנים לוותר ד' שעות מכל יום ומזה הכ"ד שעות, (ד' פעמים ששה) יעשה הקב"ה את יום השבת, והוא יהי' מלך הימים, והמה יהיו נכנעים אליו כעבד אל אדונו, והשבת יהי' מושל עליהם, והקב"ה הסכים על ידם, וע"כ כל ברכאין דלעילא ותתא ביומא שביעאי תליין, וזהו שנאמר "חמדת ימים אותו קראת", שהימים עצמן חמדו שיהי' יום השבת, וישתעבדו הנקלה אל הנכבד.

ולפי זה נמצא שבתחילה מראש הררי קדם הי' צריך להיות הכל שוין במדריגתן, וכן השמש והירח השתמשו כאחד, ואף אם האיש ואשתו הי' צריך להיות עזר כנגדו שיהי' בשוה (וכו' נחישת הלשון ב'תנאים' שישלנו נכסיון שיהי' שוה וכו'). ואולם בשעת הבריאה עשה הקב"ה הכל בבחי' נקלה ונכבד, ימי השבוע והשבת, ונתמעט דמות הירח, וגם "והוא ימשל בך", וכן במדות בנ"א יש משפיע ומקבל, נקלה ונכבד.

ואולם כשיתגלה אורו של משיח ויתחדש ימינו כקדם, אז יבקע כשחר אורו ומלאה הארץ דעה, ואור הלבנה יהי' כאור החמה, וכל העולם יהיו מקבלים עול מלכותו בשוה, ויאמרו הנה אלקינו זה קוינו לו ויושיענו, ובכך אולי אז יחזרו סדר הימים כמראש הררי קדם רק לששת ימים של כ"ח שעות ליום, ויהי' יום שכולו שבת, ולפי"ז יותאם החשבון של ששים רבוא שבתות, שבאלף השביעי יהי' רק ש' אלפים שבתות בסך הכל.

ועתה תחזה להבין מאמר של "ששים רבוא אותיות לתורה", והקושיא חזקה וגדולה, כי מספר האותיות אשר לפנינו בתורה הם עולים ד"ש אלפים תת"ה, 304.805 אותיות, ומה יענו למאמר הידוע, והלא אין לנו אלא שלשים

(א) מתוך דרשה שנשא בחוה"מ סוכות דהאי שעתא בבית"ד אוהל רחל דחסידי סאטמאר בעיה"ק ירושלים תובב"א.

רבוא וחצי בקרוב, והיאך נמלא החסרון מהנשארים? ועל זה באו בכתובים בתירושים שונים החסל"א, המג"ע, הרמ"ע מפאנו, חתם סופר, פני יהושע, המקנה, שו"ת חות יאיר, מדרש תלפיות, מעשה רוקח ועוד, וכולם טרחו ויגעו למצוא החשבון.

יש שאמרו שהאותיות נכפלות בנגלה ובנסתר, ויש שרצו להוסיף בצורת האלף לעשותו כשני יודין ועוד וא"ו, גם יש שרצו להוסיף הנקודות לחשבו כאותיות, ודבר זה נכתב בקיצור נמרץ בליקוטי תורה מהרה"ק בעל התניא ז"ע שכ' הגם שבכתב אין נמצא ס"ר אותיות בתורה, היינו מפני אותיות ההמשך שהם אותיות אהו"י שבכלל הנקודות שאינם בכתב אלא ישנן במחשבה, ע"כ. וגם יש שעשו חשבון של התגין על האותיות, ובצירופים הגיעו לחשבון של ששים רבוא, וכהנה.

ואף גם זאת שאמרו כי יש פליאה נשגבה שמספר התיבות שבכל התנ"ך מתאחד כמעט בשווה במה שיש באותיות שבתורה, כי בתורה יש 304,805 אותיות ומנין התיבות שבכל התנ"ך הם 304,900 תיבות, דהיינו צ"ה תיבות יותר, ואולי יש נשמות שהם נגד התיבות, כמו נשמות נגד האותיות. וכיהודא ועוד לקרא, איתא בתפלת מרדכי פ"ר במדבר, כי גם הגליון של הספר תורה יש בה קדושה, ככתוב כי לא דבר ריק הוא מכם, ובכן יש נשמות הכשרים שהם נאחזין באותיות שבתורה, ונשמות הצדיקים הם נאחזים באותיות של שם הוי"ו שאינם נמחקים, (ועין נמש"ש פ"ק) ואילו הנשמות הפושעים והחלושים אין להם אות מיוחד, ואף כי הלא כל אות צריך להיות מוקף גויל, ובכן נשמתן רוחפת בחלק החלל מהקלף בכללו, ונאחזין באותיות של הכשרים והצדיקים.

וכזה פירש בדרשת לחם שלמה במליצה, "מכה אשר לא כתובה בתורה" זה מיתת צדיקים, דהיינו אם הצדיק נסתלק אז הוא מכה על אלו הנשמות אשר לא כתובה בתורה, ונאחזין רק בקלף סביב האותיות, וכשמת הצדיק אין לו במה לאחזו, כי נחסר כח הצדיק מהאות.

ודבר בעתו מה טוב להוסיף לכם מטעמים דבר נחמד אף נעים, מה שאמר בזה הענין כ"ק מרן רבינו של"ס א בשלחנו הטהור בשבת תשובה שעבר לפרש הלשון בתפילת מוסף ליום הקדוש, לחיים טובים תכתבינו אלקים חיים, תכתבינו בספר החיים, ככתוב ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום, לפי מ"ש בברך משה פ"ר ויחי, עמ"ש חזו"ל מה היא הפסקות משמשות ליתן ריוח להתבונן בין פרשה לפרשה, כי הבני עלי' הם נרמזים באותיות התורה אבל פשוטי העם הם נרמזים במקום החלק בפתוחות וסתומות שבין פרשה לפרשה אשר ניתנו כדי ליתן ריוח להתבונן, וזהו הרמז שעליהם להתבונן ולחזור בתשובה ואז יהיו ראויים להדבק באותיות התורה.

ועמ"י פירש רבינו של"ס א זו התפילה, שיש כאן ג' בקשות האחד הוא לחיים טובים תכתבינו, והיינו חיים טובים במלוא מובן המילה להתברך לחיים מכל טוב, אבל עוד בקשה אנו מבקשים, תכתבינו בספר החיים, שנוכו להכתב שמינו בספר התורה העץ החיים דהיינו רמזים ואחוזים באותיות התורה ולא בחלק החלל שבקלף, אבל יותר מזה אנו מבקשים שנוכו להכתב בין ספרן של צדיקים הנאחזין בשמות הקדושים שאינם נמחקים, והיינו ככתוב ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום, ודפח"ת. ולפי זה אפשר להסביר ברמז נפלא, להבין מפני מה יש בתורה במנין האותיות מספר המסויים של 304,805 אותיות, ואולם כאשר אמרנו שבאותיות הנגלות שם נאחזין נשמות הצדיקים, ובחלק של הקלף החלל שם נמצא בכללו נשמת הרשעים, ובכן הלא ידוע מ"ש הרמב"ם ה' תשובה שהשי"ת שוקל ברעתו כאו"א מבאי העולם לראות אם הזכיות יתרות על העונות, ואם בכל העולם כולו עונותיהם מרובין מיד הן נשחתין, על כן כ' הרח"ו שהקב"ה שומר את עמו ישראל, וידקדק שיהי' עכ"פ רובן כשרים, ועי"ז יש קיום להעולם.

ובכן אם יש ששים רבוא נשמות בישראל, וחציו הם שלש מאות אלפים, וכדי לעשותו רובא דמינכר, צריך להיות עכ"פ עוד אחוז אחד, דהיינו שלשת אלפים נוסף על שלש מאות אלפים להיותם כשרים, ולפי"ז הי' צריך להיות מנין האותיות שבתורה, שהם נגד נשמות הצדיקים, סך הכל של 303,000 אותיות, ועתה תראה לפלא כי מנין העודף מזה דהיינו 1,805 אותיות (שנכ"ס ס"ס 304,805 אותיות בתורה) זהו המספר שיש בפסוקים של מעשה בראשית עד כי ברא אלקים לעשות, ובאלו האותיות עדיין לא נאחזין נשמות של ישראל שהיתה עוד קודם בריאתה, וד"ל.

ודבר זה נטמן ברמז בתורת משה להתח"ס (נפ' פקודי עה"פ ואלף האלף ושנע מאות וחמשה ושנעס), שכ' כי שורשן של ישראל הם ס' רבוא נשמות כנגד האותיות שבתורה, ויש נשמות שהם מקליפת נוגה שהם יתירים על ס' רבות ואין להם אחיזה בתורה, ומספרם אלף ושבע מאות וחמשה ושבעים, ומשה רבינו לא ידע היאך לתקנם עד שעשה מהם ווים לעמודים שיתלו בהם עמודי עולם, כמ"ש בגמ' מצאתי להם תקנה מן התורה שעמי הארצים יהנו לת"ח מנכסיהם, ואור התורה מחייהו, ועתה אם תחסר זה המנין מכל מספר האותיות, תשאר הסך הכל 303,030 אותיות, והבן הדק היטב.

וע"ד אגב מירי דברי בו בפסוק ואת האלף ושבע מאות, כדאי להודיע מש"כ במעשי למלך להגה"צ מווייצען זצ"ל, כי בד' חלקי שלחן ערוך יש בסך הכל, 1705 סימנים, וזהו מרומז בפסוק "ואת האלף ושבע מאות וחמשה", דהיינו כמנין הסימנים שבשו"ע, ושבעים דהיינו ימי שנותינו בהם שבעים שנה, עשה ווים לעמודים, צריך ללמוד ולחזור

בהם לעשות ווים לעמודים והדפים שבשו"ע - גם יש בו רמז לשנת הגאולה דהאי שתא. ועוד ברמיזא, שכן הוא הגימטריא של כל ד' חלקי שו"ע, "אורח חיים, יורה דעה, חושן משפט, אבן העזר" עולה ביחד כמנין 1705 כמספר הסימנים שיש בהם. ואף גם זאת לפלא שסכום הסעיפים ביו"ד וחור"מ שוין כאחד, ובשניהם יש ג"א תרפ"ו סעיפים, והוא ברוח"ק.

ואחרי כל דבריהם בחשבון של ששים רבוא אותיות מצאתי ראיתי חשבון נפלא מלאכת מחשבת, מציאת המספר שיתכונן לחשבון ישר ופשוט, אשר כל רואהו יאמר לפעלו צדק, וזה הדבר כתוב הוא בספר הנקרא "יעבר הלוי" להרה"ג מוה"ר יחיאל האראוויץ זצ"ל שהיה דיין בעיר רישא בגליצא, ובקיצור דברים כתב: כאשר תחשוב כל הא"ב כמה יש בתורה מכל אות ואות, ותכתוב האותיות עם המילואים תתגלה לאמר, כי נשמת ישראל הם נחצבים באותיות המילוי של כל אות ואות, ולא בהשרשים, וספר ומנה והאזין וחקר כי אם תחשוב מנין של אותיות המילוי בלבד, חוץ מהשורש, הם באים בחשבון מדיוק של ששים רבוא אותיות, מה שיש במילוי לחוד, ושם נטמן ומקושר כל נשמת ישראל, דהיינו כמו אלף, תעשה חשבון רק מ"לף ולא מא', והוא התגלות נפלאה בישוב החשבון של ששים רבוא אותיות לתורה.

ובאותו ענין נמצא כתוב דבר נפלא בס' ערכי נחל פ' בהעלותך, שיש חקירה גדולה מדוע יש בנ"א שהקב"ה מוזמין להם פרנסתם במקומם ועומדים במושבתם כל ימי חייהם, ויש בנ"א שמוכרחים לנסוע למרחקים במעבר לים להביא טרף לביתם, והתירוץ בקיצור כי היות שכל הנשמות אצילות מאותיות התורה, ויש הרבה פרשיות ומקראות שהם שלא במקומם, ונדרשים לפני פניו, ואינו ענין כלל לשם רק לפרשה אחרת, ולכן אלו הנשמות שאצולות מאותיות שבאותו הפסוק והפרשה, פרנסתו מזומנת רק ממרחקים, משא"כ מי שנשמתו נאצלת ממקרא הכתוב במקומו, פרנסתו מזומנת לו ג"כ במקומו, ודפח"ח.

*

ותן עתה בואו בחשבון במנין הפסוקים שבתורה, הנה במעשה רוקח ובמדרש תלפיות כתב דפסוקי התורה מכוונים כנגד שנות העולם, ובשמים ממעל, ישנם שש אלפים פסוקים נגד שש אלפי שנים, והם כנגד נ' שערי בינה, וכולן נמסרו למשה חוץ מאחד, ולכן אין לנו בתורת משה כל הפסוקים ונשארו בשמים קי"ב פסוקים שיתגלה בביאת משיח בן דוד.

• והנה כאשר תספור בספירת האומר פסוק בפסוק נגד כל שנה ושנה שוה בשוה, תשתומם לראות שהרבה מאורעות שבועולם הנעשה ונשמע בכל הדורות תמצא בכתובים בזה הפסוק המכוון למנין זו השנה, וכמה מהם יש בשני עבריהם דהיינו בישר והפך למפרע, ובכאן אען ואומר רק קצת מן המקצת המכוונים כאחד בחשבון הפסוקים והשנים:

• בשנת ג"א של"ח היה חורבן בית המקדש הראשון בעוה"ר, ובמנין הפסוקים מבראשית ג"א של"ח אמר הכתוב (ויקרא כ' כ"ב) ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה.

• בשנת ג"א תרכ"ב היתה הנס הגדול של חנוכה, ובמנין הפסוק למפרע מסוף התורה במספר ג"א תרכ"ב אב"ב (שמות כ"ה, ל"א) ועשית מנורה זהב טהור מקשה תיעשה המנורה וגו' ואף גם זאת ברמיזא כי שורש התיבה "חנוכה" נקברו בתנ"ך ח' פעמים, וז"פ "חנוכת...". ופעם אחת לעשות חנוכה ושמחה, רמז נאה לשמחת ימי חנוכה - ואולי אפשר בזה הפסוק להסמך כמקור ללשון הרמב"ם הל' חנוכה (פ"ג ה"ג) שקורא שמות ימי חנוכה "ימי שמחה והלל" והבן.

• בשנת ר"א תתצ"ה נולד רבן של כל ישראל רבינו משה בן מימון הרמב"ם ז"ל, ובמנין הפסוקים ד"א תתצ"ה אמר הכתוב "הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר".

• שאלו להגר"א היכן נרמז שמו בתורה, והשיב שהוא יוצא מפסוק אב"ן שלמ"ה וצדק, ר"ת אליהו בן שלמה, ושמו ולמן מרמזו בשאר האותיות, ב"ן - למ"ה, בגימט' ולמן, וגם בתיבות וצד"ק יה"ה ל"ך בגימט' כשם אמו מרינא.

• ומה גדול הפלא שזה הפסוק הוא במנין ה' אלפים תקנ"ז מבראשית, והיא היא השנה האחרונה של ימי חייו שנסתלק בשנת ה' אלפים תקנ"ח, ואם היו תלמידיו מבינים בתורה היו יודעים מנין ימי חייו.

• מלחמת העולם הראשונה בעוה"ר היתה בשנת תרע"ד, ובמנין הפסוקים אמר הכתוב: "בבוקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בוקר, מפחד לבבך אשר תפחד".

- מלחמת העולם השני' בעוה"ר שנמשך משנות רצח"ת וגם ירשת, עד שנת שת"ה עונותינו לנגיד, תמצא מפורש במנין הפסוקים של "ויהי אף ה' בארץ ההוא וכו' עד הנסתרות לח' אלקינו וגו'", ושם נמצא בהקללות שבתורה כל מה שאירע בעוה"ר מהחל ועד כלה.
- ורק לדוגמא תמצא, שמספר הפסוק ה' אלפים תש"ב מבראשית אמר הכתוב, ויתשם ה' מעל ארמיתם באף ובחמה ובקצף גדול וישליכם אל ארץ אחרת כיום הזה.
- ולמפרע מסוף התורה, מספר הפסוק שכנגדו ה' אלפים תש"ב אמר הכתוב, ויאמר ה' אמהה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה וכו'.
- וכמעט שנתקיים בנו לולי ה' שהותיר לנו בחסדו הגדול שארית ישראל לפליטה גדולה לקיים הבטחתו כי לא תשכח מפי זרעו, עדי נוכח לישועת כל ישראל ושמחתן בנאולה שלימה.

*

- ולחמשיך בנפלאות הרמזים במספר הפסוקים, אגידה לכם דוגמאות במנינים ומשמעות שמכוונים כאחד:
- תיבת "שלום" נכתב בתורה בראשונה בפסוק (בראשית ט"ז ט"ז) ואתה תבוא אל אבותיך בשלום וגו' ולפלא הגימטריא של שלו"ם הוא שע"ו, וזה הפסוק הוא במנין שע"ו מבראשית [ועיין במס' כלה רבתי פ"ג].
 - אמרו חכמי"ל (שבת קנ"ב ע"א) עד ארבעין שנין מיכלא מעליא, מכאן ואילך משתי מעליא, ויש לזה רמז נפלא במנין פסוקי התורה, פסוק הארבעים שבתורה אמר הכתוב "ומיכא למאכל", ובפסוק שלאחריו הוא הפסוק מ"א כתיב, ונהר יוצא מערן להשקו"ת וכו' והבן.
 - פסוק השבעים שבתורה "על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חיך", ומסוף התורה למפרע זה לעומת זה, פסוק השבעים: מזי רעב ולחומי רשף וכו' עם חמת וזחלי עפר, וכפרש"י נחשים המתהלכים על גחונם על העפר [ועי' מד"ר נשא פי"ד עה"פ שבעים שקל, והבן].
 - פותח' את' ידך ס"ת חת"ך שם הפרנסה, ולפלא במנינים, תכ"ח פסוקים מבראשית עד "ואקחה פת לחם" - תכ"ח פסוקים / בסדר שמות עד פרשת המן - תכ"ח פסוקים. / בסדר כמדבר, עד שמו העם ולקמו וכו' והי' מעמו כמעט לשד השמן - תכ"ח פסוקים. / בסדר דברים, עד אפס כי לא יהי' בך אביון כי בך יברכך ה' וגו' / ובתהילים חת"ך פסוקים עד "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך", כולם ברמז נפלא לחשבון חת"ך שם הפרנסה.
 - ועוד לקרא, יש חת"ך תיבות במעשה בראשית, עד "והנה טוב מאוד", ולמפרע מסוף התורה יש חת"ך תיבות, עד "תמיד ואוריד לאיש חסידך" (דברים ל"ג ח').
 - הפסוק במנין תש"ה מבראשית: "ויורע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו", ולמפרע זה לעומת זה פסוק תש"ה "ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך".

נפלאות הצפונות במספר התיבות שבתורה

- הרה"ק ר"פ מקאריץ זי"ע כתב שהאבות הקדושים לא דיברו בחייהם יותר מהדיבורים שנכתבו בתורה, כי כל דבריהם הם תורה שלימה, וכל מה שאמרו נכתב בתורה.
- ועתה תחזה לפלא כי כדיבורו של אברהם אבינו יש בתורה ס"ה תקכ"ג תיבות, וכנגדו כלעם הרשע תיבותיו תקכ"ג. יצחק אבינו דיבר ס"ה רמ"ט תיבות, וכנגדו לכן הארמי מנין תיבותיו בתורה רמ"ט כמנין אל"ף ב"ת, יוסף הצדיק דיבר בסך הכל תשפ"ב תיבות, וכנגדו פרעה וכל עבדיו בס"ה תשפ"ב תיבות.
 - ועוד זאת ביותר הפלא להפליא, כי מנין פעמים שמוזכר בתורה שם הוי' הוא אלף תת"כ פעמים, וכמנח"א כתב שהוא כמנין "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד" עם שב"ת, ובספר אהבת תורה יש אריכות בסוד זה המספר, ואחת מהם כי יש שבעים שמות להקב"ה, ובחשבון כ"ו פעמים שבעים עולה, אלף תת"כ, עיי"ש ותמצא נחת.

- גם כתב שכן הוא מנין שרשי התיבות שבכל התורה, רחיינו ראשית כל שורש התיבה שממנו נשתלשלו ונתחברו כל התורה כולה, שהם בכללות ע"ט אלפים תתקע"ו תיבות, וכמספר הוה כן הוא סך הכל כל התיבות שדיבר יעקב אבינו וגם רחל ולאה, וביחד הם אלף תת"כ תיבות, וכמנין הוה סך הכל של דיבורי התיבות של כל הי"ב שבטים גם יחד, ומה טוב ויפה שיחתן של אבות ובנים במנין אחד מכוון למנין שמו של הקב"ה בתורה.
- ובמנין שמו של הקב"ה תמצא לפלא כי מנין שם הוי' במספר אמ"ת אה"כ כל אשר ריבר ה' נעשה ונשמע, ומסוף התורה להתחלתה יש אמ"ת פעמים שם הוי' עד שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחר, וחזרתו של הקב"ה אמת, וזהו אודייתא וקוב"ה וישראל חר הוא.

*

וחן עתה יאמרו המושלים כואו חשבון לחשוב כחשבוננו של עולם התורה בגימטריאות של פסוקים שלמים שבתורה, ותמצא הרבה לרוב, כי כל אלו הפסוקים שמכוונים לחשבון במנין אחד, כל אלו מדברים בנושא אחד ומשמעות אחת, ובכ"מ יהי' החשבון מכוון גם למנין השנה שבו אירע ממה שהפסוק מדבר, ואידך פירושא זיל גמור. ולדוגמא:

- ויהי בנסע הארון ויאמר משה וגו' בגימ' ב"א רל"ה, והוא כמנין הפסוק: ולא קם נביא עוד בישראל כמשה וגו'.
- אנכי ה' אלקיך וגו', לא יהי' לך אלהים אחרים על פני, בגימ' ג"א קצ"א, והוא כמנין הפסוק: והלחת מעשה אלקים המה והמכתב מכתב אלקים הוא חרת על הלחות - בגימ' ג"א קצ"א.
- והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק, בגיממ' ג' אלפים, וכן הוא הגימטריא של הפסוק: וזכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים.
- הפסוק (בראשית מא, נו) וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ, בגימטריא ב' אלפים רל"ה, והיא היתה השנה הזאת: שנת ב"א רל"ה, שתכלנה שבע שני השבע וחזק הרעב בארץ וכאו אחי יוסף לשבור בר במצרים.
- הפסוק בפ' ויחי (מט, לב) מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת, בגימטריא ב"א רנ"ה והוא המנין של השנה שבו נסתלק יעקב אבינו ע"ה בשנת ב' אלפים רנ"ה, ובפסוק שלאחריו אמר הכתוב, ויכל יעקב לצות את בניו וכו' ויגוע ויאסף אל עמיו, [עי' בספרן של צדיקים ד' לז].
- והנה יעקב ובניו באו מצרימה בשנת ב"א רל"ח, ויחי יעקב באר"מ שבע עשרה שנה, עד ב"א רנ"ה, יש בזה רמז נאה במנין התיבות. מסוף התורה למפרע, מספר התיבות ב"א רל"ח, עד ב"א רנ"ה הוא בפסוק (דברים כ"ט יד) עמנו היום כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם - וגם עמנו היום, שיעקב אבינו לא מת.
- רמז נפלא בשני כתובים הבאים כאחד בחשבון, הרגוזה והישועה של רחל אמנו, הפסוק (בראשית ל, ב) ויחר אף יעקב ברחל, ויאמר התחת אלקים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן, הוא בגימטריא ג' אלפים ע"ו, והוא שוה למנין הפסוק (ל, כג) ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלקים את חרפתי, ג"כ בגימטריא ג' אלפים ע"ו.
- וגם במנין התיבות שבתורה זה לעומת זה, מכוון "ורחל היתה עקרה" כנגד, "לא יהי' בך עקר ועקרה".
- כמו"כ: "ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה ויאהב יעקב את רחל" (בראשית כט, יז), מכוון כנגד "ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך" (דברים י, יד) - שניהם באים כאחד מלפניו ומלאחריו, למנין "אלפים תתט"ז - תתכ"ה.

ואחרון חביב פלא הכי נפלא מכל הפלאות מפליאות תמים דעים, הוא נפלאות השרשים.

לך נאה ראה והבט בשרשי התיבות המובא בקאנקורדאנציע מכל התיבות שבתנ"ך, ותמצא כתוב הדר כמה מאות שרשים במנינים, שכמספר התיבה כך הוא המנין במקרא. כנוטריקון של שורש התיבה, סך פעמים זה נמצא תיבה זו במקרא. יש שכמנין כל השורש בכללו ישנו בכל התנ"ך, ויש תיבות שכמותו

תמצא בתורה לחוד, ויש שרק התיבה המוכא בלי שימוש, ויש שכולל רק השם דבר, וגם יש שרשים שמספרו מתאים לא כפשוטו רק לפי מדרשו.

והן הנה קצת מן המקצת מהרמזים:

- תיבת "אשה" נזכר בתורה ש"ו פעמים כמנין אשה.
- תיבת "לב" בלי שימוש נזכר ל"ב פעמים בתורה.
- תיבת "חכם" - חכמה, בלי שימוש, נזכר בתנ"ך כמנינו.
- שורש "צדיק" בכללות נזכר בתנ"ך ר"ד פעמים כמנין צדיק.
- וכן פאה, פנה, חודש, זרע, שלום, ספר, ציון, אברה, גנבה, גולה, כדר, כהלה, כחור, גלגל, דאגה, חוץ, מלאך, מנחה, ציון, רגל, תור, ועוד ועוד, כל אלו והרבה כיוצא נזכר שורשם בכל התנ"ך כמספר גימטריא של שורש התיבה, דו"ק ותשכח.
- משה רבינו נזכר בתורה (בלי שימוש) תרי"ג פעמים, כמנין מש"ה רבינו.
- אהרן הכהן בתנ"ך נזכר רנ"ו פעמים כמנין אהר"ן, כולל כל השורש כשנכתב לעצמו, והוץ מזה צ"א פעמים משה ואהרן ביחד, כמנין השמות.
- אברהם אבינו נזכר בתנ"ך קע"ה פעמים כמנין ימי חייו, גם יש בש"ס רמ"ח מאמרים המדברים מאברהם, וגם לפלא כי יש בש"ס שמ"ה דפים המדברים ממושה רבינו [ראה אוצר לשון הש"ס].
- יעקב אבינו נזכר בתורה קפ"ב פעמים כמנין יעק"ב, כולל כל יעקב ככוונה לשמו, וכשנזכר לעצמו, ועוד ט"ו פעמים שנזכרו ביחד עם הג' אבות, ועוד י"ד פעמים ככוונה לעמו ישראל, ובתנ"ך כמנין מש"ה, ואף גם בכל הש"ס נזכר יעקב אבינו קפ"ב פעמים כמנין שמו, דו"ק ותשכח.
- יצחק אבינו, נזכר י' פעמים בתנ"ך, צ"ח פעמים בתורה, וכס"ה ק"ח - רמז לשמו יצ"ח"ק.
- יוסף הצדיק נזכר בתורה קע"ב פעמים, בתנ"ך רד"ו פעמים, ובש"ס נמצא קנ"ו פעמים כמנין שמו יוס"ף.
- בנימין בן יעקב נזכר בתנ"ך קס"ג פעמים כמנין שמו בנימין.
- זבולון מ"ה פעמים בתנ"ך, כמנין זכר"ל שורש של שמו, כמוכא ברש"י, ל' פעמים וזבול, ט"ו פעמים וכלון.
- דוד המלך נזכר אלף כ"ג פעמים, כמנין "דוד בן ישי מלך ישראל" עה"ת. וכל הפרטים רהיינו: דוד המלך, עבדי דוד, בית דוד, לדויד ועוד, נזכר בכל אחד י"ד פעמים כמנין דו"ה.
- במס' שבועות פרק שמיני ארבעה שומרים, יש משנה עדוכה וגמרא קצרה, ולפלא שבמשנה יש שס"ה תיבות, ובגמרא יש רמ"ח תיבות - בסך הכל תרי"ג. ועי' במעשה רוקח על משניות רמזים נפלאים כמנין האותיות. אמרו חכז"ל (נרמז מ:) אין קודין לאבות אלא שלשה, וברמז שורש "אב" בכללות נזכר בתנ"ך אלף רכ"ז פעמים, כמנין ג' פעמים אבות, וכמנין אל"ף ברכ"ה, ובתורה נזכר תי"ב פעמים כמנין ג' אבות, וכמנין ביי"ת, והוא פלא.
- שורש זבח כמנין זכחי"ם, ושורש זבחים כמנין זב"ח.
- הכל בתנ"ך כמנין הכלי"ם, ובקהלת כמנין הב"ל.
- חכמה, בינה, דעת, כולל כל השרשים, בסך הכל נזכרו תרי"ג פעמים בתנ"ך.
- שורש "טוב" כולל כל השרשים, נזכר בתנ"ך תרי"ג פעמים. ואין טוב אלא תורה, ובתורה נזכר מאה פעמים.
- תיבת "מאה" נזכר מא"ה פעמים בתנ"ך.
- תיבת "ויחננו" נזכר בתנ"ך כמנין ויחננו, פ' פעמים.

- חס"ד (בלי שימוש) ע"ב פעמים כמנין חס"ד. ובכללות חס"ד פעמים רחמי"ם, רח"ם פעמים חס"ד.
 - בשורש "יד" נזכר כל חלק בפרטות, י"ד פעמים כמנין יד - יד, ידיכם, מידם, ומיד, ויד, וכדומה.
 - מצרים נזכר בתורה כמנין מצרימה, ובתנ"ך כמנין אר"ץ מצרים.
 - "מים" בכללות כמנין גשמי ברכה, "כהן" בכללות תשמי"ז פעמים בתנ"ך, כמנין "ברכת כהנים".
 - אחכ"ל אין נא אלא לשון בקשה, תיבת "נא" נזכר בתנ"ך ת"ו פעמים כמנין "בקשה".
 - תיבת "לעולם" בלי שימוש, נזכר בתנ"ך קע"ו פעמים כמנין "לעולם".
 - עוש"ד כמנין מז"ל.
 - שורש "צבא" נזכר בתורה כמנין צב"א, ובתנ"ך כמנין צבאו"ת.
 - שאול המלך נזכר בתנ"ך ת"ו פעמים, ואולם כשתחסר מזה, עברי שאול, ובית שאול וכדומה, ותמנה "שאול" כשלעצמו, תמצא לפלא ששמו נזכר בס"ה של"ו פעמים כמנין שמו "שאול".
- ובן יש הרבה יותר ממה שכתוב כאן תמצא למאות בשרשים, שכמספר התיבה כך הוא המנין במקרא, ובזה תראה במחזה נפלא עין בעין, כי עדות ה' נאמנה ותורה היא מן השמים, בכל אות וקוץ ותג.
- והנה היות שאנו עומדים כאן בדגלינו כשעריך ירושלים עיה"ק, הוא העיר שחוכרה לה יחדיו הוא המקום הקדוש הזה שאנחנו בני חו"ל בקהילתינו הקדושות די בכל אתר ואתר מחובר ומקושר לכאן, מקום שורש הקדושה שממנה יצא האור הגדול מרן רביה"ק זי"ע הזורח ומבהיק בכל תפוצות ישראל שבגולה הנמשך בשדרשת הקדוש באילנא דחיי כ"ק מרן רבינו של"ם א"ה הוא הכהן שבימך "כמו שהיא" בלי שום שינוי ונטי' קלה מדרך הישן, ובשליחתו משולחן גבוה זכיתם להאי גברא דבה בנו יקירו העומד בראש הקהילה הקדושה המתנוססות לשם ולתפארה, וזכות אבותיו מסייעתו להיות עושה ומעשה גדולות ונצורות בהקהילה ובהישיבה למען כבוד שמו יתברך, ועל זה אפשר להמליץ לשונו הק' של רש"י (שע"י ד) כיום ההוא יהי' צמח ה' לצבי "בני הצדיקים פרי עץ חיים הם יהיו לגאון ולתפארת אשר בהם יתפארו ויתהללו פליטת ישראל".
- ובזה נאמר בבקשה לך שוכן מעונה, קומם קהל עדת מי מנה, בקרוב נהל נטעי כנה, ופדוים לציון ברנה, עדי כוא יבוא כי עת להננה. ונסיים ברמזים הנפלאים הצפונים בתורת משה, בענין ארץ ישראל וירושלים שיכנה במהרה באור חדש על ציון תאיר.
- תיבת "ירושלם" (הכל בלא יו"ד באמצע חוץ מד' מקומות) כשלעצמה, נזכר בתנ"ך תקפ"ו פעמים כמנין "ירושלם", וכמנין "שופר", ויש עוד נ"ה פעמים, ב' פעמים ישראל וירושלם, נ"ג פעמים יהודה וירושלם, ועם תקפ"ו הנ"ל יוצא: אמר"ת ה' צרופה.

"ארץ ישראל"

- שורש "ארץ" בתורה נזכר תתל"ב פעמים כמנין "ארץ ישראל", ועוד י"א פעמים "השמים והארץ".
 - ובתנ"ך לפלא ששניהם "ארץ" ו"ישראל" מכוונים במנינים, שורש אר"ץ נזכר ב"א תק"ד פעמים, וכן שורש ישראל"ל [ועוד י"א פעמים בתנ"ך "ארץ ישראל"] - ועוד לחזון כי בשנת ב"א תק"ד היא השנה שבה נשלמו שבע שנות חילוק שחלק יהושע ארץ ישראל לשבטי ישראל.
 - וגם במנין הפסוקים מבראשית, פסוק ב"א תק"ד (שמות ל"ד י"א): "שמר לך וכו' הנני גורש מפניך את האמורי והכנעני וגו'" - ולמפרע מסוף התורה יש ב"א תק"ד פסוקים עד הפסוק "והייתם לי קדושים כי קדוש אני ה' ואבריל אתכם מן העמים להיות לי".
- ובזה אצא בשים שלום טובה וברכה לישועת כל ישראל ושמחתן בהתגלות כבוד שמים עלינו במהרה בימינו אמן.